

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

(உலகம் உய்ய வந்த இராமாநுச வள்ளல் – திருவரங்கம் பெரியகோயில்)

அனைத்துலகம் வாழப் பிறந்த எம்பெருமானார் விஷயமாக
பல பூர்வர்கள் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரங்கள் – பகுதி - 1

(இதற்கான மூலம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்
Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம்

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்ததே
 உத்திஷ்ட நரசார்தூல கர்தவ்யம் தைவமாஹ்னிகம்
 மாதஸ்ஸமஸ்த ஜகதாம் மதுகைடபாரே:
 வசேஷாவிஹாரிணி மனோஹர திவ்யமூர்த்ததே
 ஸ்ரீஸ்வாமிநி ச்ரிதஜந ப்ரியதான சீலே
 ஸ்ரீலக்ஷ்மணேச தயிதே தவ ஸுப்ரபாதம்
 தவ ஸுப்ரபாதம் அரவிந்த லோசனே
 பவது ப்ரஸன்ன முக சந்த்ர மண்டலே
 விதி சங்கரேந்த்ர வநிதாபிவந்திதே
 யதிராஜ நாத தயிதே தயாநிதே.

1. ஜயஜய யதி ஸார்வபௌமாமலஸ்வாந்த துப்யம் நம:
 ஜயஜய ஜநிஸிந்துமக்நாத்ம ஸந்தாரகக்ராமணீ:
 ஜயஜய பஜநீய கூரேச முக்யை: ப்ரஸீத ப்ரபோ
 ஜயஜய விதுஷாம் நிதே ஜாக்ருஹி ஸ்ரீநிதே ஜாக்ருஹி

பொருள் – யதிராஜரே! உமக்கு வெற்றி உண்டாகுக; தூய்மையான உள்ளம் படைத்த உமக்கு என் நமஸ்காரங்கள்; ஸம்ஸாரம் என்னும் இந்தப் பிறப்பு-இறப்புக் கடலில் மூழ்கியபடி உள்ளவர்களைக் கரையேற்றும் உமக்கு வெற்றி உண்டாகுக; கூரத்தாழ்வான் முதலான உயர்ந்தவர்களால் போற்றப்படும் ப்ரபுவே உமக்கு வெற்றி உண்டாகுக; அறிஞர்களின் பொக்கிஷமே! பக்தி என்னும் செல்வம் படைத்தவரே! உமக்கு வெற்றி உண்டாகுக.

2. பூர்ணார்ய பூர்ண கருணா பரிலப்த போத
 வைராக்ய பக்தி முக திவ்ய குணாம்ருதாப்தே
 ஸ்ரீயாமுநார்ய பதபங்கஜ ராஜ ஹம்ஸ
 ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – வைராக்யம், பக்தி, உயர்ந்த குணங்கள், பரிபூர்ணமான கருணை ஆகியவற்றைக் கொண்டவரும், மஹாபூர்ணர் என்று போற்றப்படுபவரும் ஆகிய பெரியநம்பியிடமிருந்து ஞானம் பெற்ற எம்பெருமானாரே! ஆளவந்தாரின் திருவடிகளில் எப்போதும் பொதிந்த அன்னப்பறவை போன்ற ராமாநுஜரே! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

3. ஆநேதுமத்ய வரதஸ்ய கஜாத்ரி பர்த்து:
பாநீய மச்சமதிசீதமகாத கூபாத்
த்வாந்தம் நிரஸ்தமருணஸ்ய கரைஸ்ஸமந்தாந்
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – பொழுது புலர்ந்துவிட்டது. அஸ்திகிரி சிகரத்தின் நாயகனான பேரருளாளனுக்கு கிணற்றிலிருந்து நீர் எடுத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

4. ஸ்ரீரங்கராஜ பதபங்கஜயோ: அசேஷ கைங்கர்ய
மகாலயிதும் ஸமுதாஹலஸ்த்வம்
உத்திஷ்ட நித்யக்ருதிம் அப்யகிலாம் ச கர்த்தும்
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – எம்பெருமானாரே! உமது நித்ய அநுஷ்டானங்கள் முடித்த பின்னர், நீவிர் அன்றாடம் மிகவும் விருப்பமாகச் செய்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டிய நேரம் வந்தது. ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

5. த்வாம் வீக்ஷிதும் ஸமுபயாதி வ்ருஷாசலேந்த்ர:
த்வத் ஸம்ப்ரக்லுப்தவர சங்கரதாங்கபாணி:
ஸம்யோஜிதாமுரஸி மாம் பவதைவ பிப்ரத்
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – திருவேங்கடமலையில் உள்ள ஸ்ரீநிவாஸனின் திருமார்பில் பெரியபிராட்டியையும், அவனது திருக்கரங்களில் சங்குசக்கரங்களையும் வைத்தவரே! அந்தக் கோலத்துடன் உம்மைக் காண திருவேங்கடமுடையான் வருகிறான். ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

6. ஸ்ரீமத்குரங்க பரிபூர்ண விபுஸ்த்வதுக்தம்
ஸ்ரீபாஷ்ய சாஸ்த்ரமமலம் த்வயி பக்தியுக்த:
ச்ரோதும் ஸமிச்சதி யதீந்த்ர! ஸிதோர்த்வ புண்ட்ர:
தம் போதயார்த்தமகிலம் தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – திருக்குறுங்குடியில் உள்ள திருக்குறுங்குடிநம்பி, தனது அழகான நெற்றியில் ஊர்தவ புண்டரம் தரித்தபடி, உம்மிடம் இருந்து ஸ்ரீபாஷ்ய காலசேஷபம் ஏற்கத் தயாராக நிற்கிறான். யதிகளின் தலைவரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

7. ஸ்ரீபாஷ்ய மாலிகிதுமாத்த விசாலலேக்ய:

ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந குருராத திவ்யகாத்ர:

வேதாந்த ஸுத்ரமபி வக்துமுஷ்ய ஸர்வம்

உத்திஷ்ட லக்ஷ்மண முநே! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – நீவிர் கூறவுள்ள ஸ்ரீபாஷ்யத்தை எழுதிக் கொள்வதற்காக, தகுந்த எழுத்தாணி முதலான உபகரணங்களுடன் கூரத்தாழ்வான் காத்திருக்கிறார். வேதாந்த ஸுத்ரத்திற்கான உரை எழுதும் நேரம் வந்துவிட்டது. லக்ஷ்மணமுனியே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

8. ஸ்ரீமாந் ஸ பூர்ணவடுராதரத: ப்ரக்ருஹ்ய

ஸ்ரீபாதுகாம் யதிபதே பதயோ: ப்ரயோக்தும்

த்வாரி ஸ்திதிம் வி தநுதே ப்ரணதார்த்தி ஹாரிந்

ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – யதிகளின் தலைவரே! கைங்கர்யச் செல்வம் நிறைந்தவரான ஆந்த்ரபூர்ணர் உமது ஆச்ரமத்தின் வாயிலில், நீவிர் அணிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற உமது பாதுகைகளுடன் காத்து நிற்கிறார். அதனை அணிந்து கொண்டு சென்று, உனது அடியார்களின் துயர்களை நீக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

9. காஷாய வஸ்த்ர கடி ஸுத்ர கமண்டலூச்ச

ஸ்ரீதந்தகாஷ்டமபி தேசிக ஸார்வபௌமா:

பாணௌ நிதாய நிவஸந்தி விசுத்த காத்ரா:

ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – உன்னுடைய அன்றாட கர்மங்களை நீவிர் செய்வதற்கு ஏற்றபடி புதிய காவி உடை, கமண்டலம், த்ரிதண்டத்தில் கட்டப்படும் சிறிய துணி ஆகியவற்றுடன் சிஷ்யர்கள் காத்து நிற்கின்றார்கள். அனைத்தும் அறிந்தவரே! ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

10. த்வாம் போதயந்தி குரவ: ப்ரதிதா மஹாந்த:
ஸ்ரீவைஷ்ணவாச்ச யதிநஸ்தவ பாதபக்தா:
ஏகாந்திநச்ச விமலாஸ்த்வ தத்வநந்ய பாவா:
தாந் பாலயாத்ய யதிசேகர ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான உமது அடியார்கள் அனைவரும் உமது இருப்பிடம் முன்பாகக் கூடி நிற்கிறார்கள். தோஷங்கள் அற்றவரே! யதிகளின் தலைவரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

11. ப்ராஹ்மே ப்ரபுத்ய விபுதா: ஸ்வகுருந் ப்ரணம்ய
ராமாநுஜாய நம இத்யஸக்ருத் ப்ருவாணா:
அஷ்டாசுஷரம் ஸசரம த்வயம் உச்சரந்தி
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – நன்கு படித்தவர்களும் எழுந்துவிட்டனர். தங்களது ஆசானுக்கு செலுத்த வேண்டிய மரியாதைகளைச் செலுத்திவிட்டு, இங்கு வந்து “ராமாநுஜாய நம:” என்று கூறியபடி நிற்கிறார்கள். மேலும் சிலர் அஷ்டாசுஷரம், சரமச்லோகம், த்வயம் ஆகியவற்றை உச்சரித்தபடி நிற்கின்றனர். ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

12. ப்ராத: படந்தி பரமத் விடப்ரபந்ந
காயத்ரி மந்த்ர சதமஷ்டசிரஸ்கமச்சம்
ஸ்ரீவைஷ்ணவா: தவ பதாப்ஜ நிவிஷ்டபாவா:
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – காலை நேரத்தில் அன்றாடம் கூற வேண்டியதான, 108 பாசுரங்கள் அடங்கிய, ப்ரபந்ந காயத்ரி என்று போற்றப்படும் “இராமாநுச நூற்றந்தாதியை” கூறியபடி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நிற்கிறார்கள். உம்முடைய திருவடிகளில் சிந்தனை வைத்தபடி உள்ளனர். ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

13. ஆராதநம் ரசயிதும் கமலாஸகஸ்ய
ஸ்ரீயாதவாசலபதே: விவிதோபசாரை:
பாதும் ச த்ருஷ்டி கமலேந நதாநசேஷாந்
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – பெரியபிராட்டியுடன் கூடியவனான திருநாராயணபுரத்து எம்பெருமானுக்கு, மிகவும் ஈடுபாட்டுடனும், தகுந்த உபசாரங்களுடனும் திருவாராதனம் செய்யும் நேரம் வந்துவிட்டது. தாமரை போன்ற உனது அழகான கண்கள் விழித்து எழுவீராக! ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

14. ஸம்ஸேவ்ய ஸப்தசத ஸம்யமிஸார்வபௌமை:
ஸத்தேசிகைஸ் ஸகல சாஸ்த்ர விதாம் வரிஷ்டை:
ஏகாந்தபி: பரம பாகவதைர் நிஷேவ்ய
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – 700 யதிகள் சூழ, உமது மீது ஆழ்ந்த பக்தி கொண்ட பலரும் சூழ, அனைத்து சாஸ்த்ரங்களும் அறிந்தவர்கள் சூழ நின்றுள்ளனர். இப்படிப்பட்ட பரமபாகவதர்களைக் காக்கவேண்டும். ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

15. கத்யத்ரயம் நிகமசேகர தீபஸாரௌ
வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் அபி ப்ரதிதம் ச நித்யம்
கீதார்த்த பாஷ்யம் அபி தேசிக புங்கவாநாம்
தாதும் ப்ரஸீத யதிசேகர ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – மூன்று கத்யங்கள் (சரணாகதி, ஸ்ரீரங்க, ஸ்ரீவைகுண்ட), வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், நித்யம், ஸ்ரீபாஷ்யம், கீதாபாஷ்யம் ஆகிய ஒன்பது க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

16. பாதாம்புஜம் யதிபதே சரணம் விஹர்த்தும்
ஸங்கத்ய ஸம்ஸரணவாரிதிலங்கநோத்கா:
ஆயாந்தி ஹஸ்த கமலாபித்ருதோபசாரா:
தாந் பாஹி தே கருணயா தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – ஸம்ஸாரம் என்னும் பெருங்கடலைக் கடக்க முயலும் எண்ணற்ற உமது அடியார்கள், உமது தாமரை போன்ற திருமுகமும், அபயஹஸ்தமும் காண எண்ணி குழுமி நிற்கிறார்கள். உமக்கு ஏற்ற உபசாரங்கள் செய்யத் தயாராக உள்ளனர். அவர்கள் மீது கருணை பொழிந்து காப்பாயாக! கருணைக்கடலே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

17. ஸ்நாதும் கவேரதநயா ஸலிலேஷு சிஷ்யை:
ஆசார்ய பூருஷ வரைர்யதிபிர் விசுத்தை:
ஸ்ரீவைஷ்ணவச் ச ஸஹ ஸேவ்ய மஹாநுபாவை:
ராமாநுஜார்ய! பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம்

பொருள் – உம்முடைய சீடர்கள் மற்றும் எண்ணற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவ அடியார்களுடன் சேர்ந்து சென்று, திருக்காவேரியில் நீராடும் நேரம் வந்துவிட்டது. ராமாநுஜரே! எழுவீராக! உமக்குக் காலை வந்தனங்கள் உரித்தாகுக.

18. ராமாநுஜார்ய ரமணீய குணாபிராம
ராகாதிதூரக குரோ குருஸார்வபௌம
ஸத்வ ப்ரதாந சரணாகதவத்ஸல த்வத்
பாதாப்ஜயோரிஹ பரத்ர கிங்கர: ஸ்யாம்

பொருள் – ராமாநுஜரே! இனிமையான குணங்கள் கொண்டவரே! பற்று முதலானவை அற்றவரே! அண்டி நிற்பவர்களைக் காப்பவரே! ஸத்வகுணம் மட்டுமே கொண்டவரே! சரணம் புகுந்தவர்களை ஆதரிப்பவரே! உன்னுடைய கைங்கர்யத்தில் எப்போதும் அடியே ஈடுபட வேண்டும் என்று வாழ்த்துவீராக!

திருமஞ்சனக் கட்டியம்

(ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் உள்ளபடி)

நாயன்தே! நாயன்தே!

காஷாய சோபி கமநீய சிகா நிவேசம்
தண்ட்த்ரய உஜ்ஜ்வல கரம் விமல உபவீதம்
உத்யத் திநேச நிபம் உல்லஸத் ஊர்த்வ புண்ட்ரம்
ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருசோர் மமாக்ரே

அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்
அறம்மிகு நற்பெரும்பூதூர் அவதரித்த பெருமாள்
அறுசமயச் செடியதனை அடியறுத்த பெருமாள்

அருளாழி வரிவண்டே என்று ஆழ்வார் அழைக்கும் பெருமாள்
 அருள்மாரியடியிணைக்கீழ் அன்பு பூண்ட பெருமாள்
 அஞ்சுகுடிக்கொரு ஸந்ததியாம் ஆண்டாள் தமக்கும் அண்ணரான பெருமாள்
 அரங்கர் மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால் தாழ்வின்றி
 வாழும் பெருமாள்
 அடியார் வினைத்தொடரை அருள் என்னும் உள்வாள் உருவிக் கிட்டிக் கிழங்கொடு
 வெட்டிக் களைந்த பெருமாள்
 நம் தேசிக சிகாமணிப் பெருமாள்

தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளின் தாஸ்யார்ஹ ஸாரஸ்ய தாநார்த்தமாக
 ஆஸநாரவிந்தத்தில் அழுத்தியிட்ட இடது கழலும்,
 இடத்துடையின் மேல் வளர்த்திக் கண்ணாரக் கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்குக்
 காட்டியிட்ட வலது கழலும்,
 ஸாஷாத் மந்மத மந்மதாயமான மதுமதந விஜய தூணிர யுகளம் போல் இணைத்து
 வைத்த கணுக்கால்களும்,
 கீழ் நோக்கும் ஒளி வெள்ளம் மறியுண்டு கழித்தாற்போல் இரண்டுருவம் திரண்டுண்டு
 மடியுண்ட முழந்தாள்களும்,
 கந்தளித கதலீ காண்ட கரிகர கலபகங்கள் போல் அதிம்ருதுள மாம்ஸலங்களாய்
 விளங்குகின்ற திருத்துடைகளும்,
 ஸந்த்யா ரஞ்ஜித சாரதாப்ரத்தில் தனித்தெழுந்ததோர் கொடி மின்னல் நிலைநின்று
 வளர்ந்தாப்போல் ஆஜங்கம் தழைத்துடுத்து அரசி சிவந்த ஆடையின் மேல் வளைந்து
 வந்து நிகுநிகென்ற பொன்னரை நாண் பூண்ட அழகும்,
 ஸேவாரஸபாஸ பரிப்ராமித மதி மந்தார மாமத்யமாந ஸௌந்தர்ய துத்தலிந்தூதரம்
 நடுக்குழித்திட்ட சுழிபோல் ஸுந்தரமாம் உந்தி மலரும்,
 மஞ்ஜுளதர மாயூரோ சீர வாலவ்யஜந வேவீ ஜ்யமாந திவ்ய தூப குமிகுமித மந்தகதவஹ
 கோதூயமாந திவ்ய லாவண்ய தரங்கிணீ தரங்கங்கள் போல் இருபாலும் திகழ்கின்ற
 திருவலிகளும்.

அபிநவதர தரவிகஸ்வர ஸரஸிஜவர முகுள தளத்தளாயமாந நிஜாஞ்ஜலி சிகாங்குளீ
 சோபையை நிஜஹ்ருதய ஜலஜதர ரஸிக ஹார்த ஜநார்த்தநநுக்கு அவநமித்துக்
 காட்டுவதுபோல் நெஞ்சுக்கு நேராகக் கொஞ்சம் சாய்த்து அஞ்ஜலித்த தடக்கைகளும்,
 தங்க வளை மேல் தங்கித் தொங்குகின்ற சங்கிலிகளோடு இணக்கமுற்ற கணுக்கைகளும்,
 முறுக்கியிட்ட முன்கையோடு உள் விம்பிப் புறங்குவிந்து மடியுண்ட முழங்கைகளும்,
 கநகமய குலதரங்களைக் கடைந்தெடுத்து மடுத்தாற்போல் திரண்டு நீண்ட
 பாஹுதண்டங்களும்,
 வைகுண்டாதி ப்ரஹ்ம கோசங்கள் வந்திருக்கும் மாணிக்கப் பண்டாரமான நெஞ்சமாகிய
 நீணகர்க்கோர் கநகமய கவாடம் போல் பளபளன்று அகன்று காடவ்யூடமாய்த் திகழ்கின்ற
 திருமார்பின் அழகும்,

அம்மார்பின் அழகில் ஆழங்காற்பட்டு மயங்கிவிடும் மனோநயநங்களைத் தோளளவில் துவக்குவிடும் அவலம்ப ஸூத்ரம் போல் இலங்குகின்ற முந்நூலழகும்,
 ஸேசுவர விபூதித்வயமும் இளைப்பாறும் நிழல்தடமாய் வளர்ந்து உயர்ந்த திண் தோள்களும்,
 கண்டவ்யக்த தாராஷ்டரங்கள் புறம்பொசிந்து காட்டினாற்போல் ரேகாத்ரய விபக்தாங்கமாய் வலம்புரியின் சுழி ஒழுங்கைப் பழித்தெழுந்த கழுத்தின் அழகும்,
 மறுக்கழுத்தின சந்திர மண்டலத்தையும், அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் அத:கரித்துக் கிட்டினாரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸ்மயமாந முகாரவிந்தமும்,
 இசைந்து கனிந்து தராஷ்டாத்வயம் போல் வகுப்புண்ட கமுக விகாஸமும்,
 அதிருசிர பாவ கர்ப்பமானதொரு வார்த்தை சொல்லத் தொடங்கித் துடிப்பது போல் விளங்குகின்ற திருப்பவளங்களும்,
 அபிமதஜன தர்சனானந்த வேகத்தால் அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக் கடந்து விம்மி வெளிவழிகின்ற அவ்யக்த மதுர மந்தஹாஸ விலாஸமும்,
 ஸ்படிகமய முகூர மண்டலங்கள்போல் தளதளென்ற திவ்ய கபோலங்களும்,
 கந கநக மகரகுண்டல த்வயத்தால் தழைந்து, வளர்ந்து, படிந்து, வடிவிட்டு சுருண்டு, நீண்டு தோளளவும் தொங்குகின்ற கர்ணபாசங்களும்,
 மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ என்று நித்யஸந்தேஹ ஜநகமான கோலநீள் கொடிமூக்கின் அழகும்,
 மிதோபத்த ஸ்பர்த ஸ்புரித சபரத்வந்த்வ ல்லிதங்களாய்ப் புடை படர்ந்து மிளிர்ந்து நீண்ட தண்டாமரைக் கண்களும்,
 குணோத்கர்ஷ குண்டலிதமான திருச்சார்ங்கம் போல் வளைந்த திருப்புருவ வட்டங்களும்,
 அஷ்டமீசந்திர அம்ருத ப்ரவாஹங்கள் கற்பகக் கொடியடியில் பெருகி வந்து தேங்கினாற்போல், திருநுதல் மேல் இலங்குகின்ற நாஸிகா மூலத்ருத ஸ்ரீராமாநுஜ தீவ்ய திவ்யோர்த்வ புண்ட்ர விசேஷமும்,
 அதனடுவில் உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேக லக்ஷ்மீ விஹார நிசுஷிப்த பதகமல லாஷ்டாபங்கம் போல் சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீசூர்ண ரேகையும்,
 உயர்ந்து மலர்ந்த திருமுடியும்,
 வளர்ந்து மடிந்து வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழல் ஒழுங்கும், சுற்றிச் சுழற்றிக் குழைத்திட்டு முடித்துத் தொங்கவிட்ட சிகாபந்தமும்,
 பின்னெடுத்த பிடரியழகும்,
 திருவனந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து விசாலமாய் நெரித்திட்ட திருமுதுகும்,
 வலவருகில் முன்னாட்டித் தாங்கியிட்ட த்ரிதண்டாக்கரமும்,
 சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே நோக்கிக் கொண்டிட்டு வைத்த திருவடி நிலைகளுமாய்
 இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கண்டருள எழுந்தருளியிருக்கும் அழகியது.

ஏதேனும் சிந்தை மருளோ!
 ஜகந் மோஹந மந்த்ர ப்ரபாவமோ!
 ஸகல ரஸ குளிகா விலாஸமோ!
 ஸர்வபோக சிந்தாமணி ப்ரகாஸமோ!
 அகிலஜகத் ஸுக்ருத விபாகமோ!
 நிகிலபல கல்பலதா ப்ரஸரமோ!
 ஸமஸ்த ஸம்பத் ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ!
 ஸர்வ மங்கள ஸந்தா ப்ரஸவமோ!
 அகில ஜகஜ்ஜீவந மூலமோ!
 அதுலாநந்த கந்தாவதாரமோ!
 ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ!
 ஸர்வேச்வர ஆபத் தநமோ!
 ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ!
 இதுவுமன்றி அப்ரமேய தேஜஸோ!
 நாங்கள் ஏதொன்றறியா இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் வாழ்ந்திடுக
 வாழ்ந்திடுகவே!
 யதிஸார்வபௌமனே!
 திருமஞ்சனம் கண்டருளவே!
 ஜய விஜயீ பவ!

எம்பெருமானார் திருமஞ்சனக் கட்டியம் - 2

காஷாய சோபி கமநீய சிகா நிவேசம்
 தண்ட்த்ரய உஜ்ஜ்வல கரம் விமல உபவீதம்
 உத்யத் திநேச நிபம் உல்லஸத் ஊர்த்வ புண்ட்ரம்
 ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருசோர் மமாக்ரே

போதச்சிவந்து பரிமளம் வீசிப் புதுக்கணித்த
 சீதக்கமலத்தை நீரேறவொட்டிச் சிறந்தடியேன்
 ஏதத்தை மாற்றும் எதிராசனார் தம் இனிமை தரும்
 பாதக்கமலங்கள் வாழியரோ பாதக்கமலங்கள் வாழியரோ

பற்பமெனத் திகழ் பைங்கழலும் தன் பல்லவமே விரலும்
 பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த மருங்கழகும்
 முப்புரி நூலொடு முன் கையில் ஏந்திய முக்கோல் தன்னழகும்
 முன்னவர் தந்திடு மொழிகள் நிறைந்திடு முறுவல் நிலா அழகும்
 கற்பகமே விழி கருணை பொழிந்திடு கமலக் கண்ணழகும்
 காரிசுதன் கழல் சூடிய முடியும் கனநற்சிகை முடியும்
 எப்பொழுதும் எதிராசன் வடிவழகு என் இதயத்துளதால்
 இல்லை எனக்கு எதிர் இல்லை எனக்கு எதிர் இல்லை எனக்கு எதிரே.

தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளின் போக்யதாதிசயத்துக்கு ஒரு போலியாக
 கம்பீரம்பஸ் ஸமுத்பூத ஸும்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸிதமானதோர் செந்தாமரைப் பூவை
 அதினுடைய கர்வஸர்வஸ்வ நிர்வாபரண பூர்வகமாகத் திருவடிகளின் கீழ்முக்கி அதின்
 தலைமேல் வெற்றியுடன் வீற்றிருக்கு மிருப்பினழகும்;

பங்கஜ ரஜஸ்ஸும் பாதாருந்துதமாம்படி சேடஜந லோசந சர்ச்சாஸஹ ஸௌகுமார்ய
 சாலிநிகளான பிராட்டிமாரும் பிடிக்கக் கூசும்படி புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரதரரான பெரிய
 பெருமாளுக்கும் மெத்தென்ற பஞ்ச சயநமாய் அத்யந்த ஸுகுமாரரான தேவரீர்
 தமக்காஸநமாய்க் கொண்டு தொண்டு பூண்ட புண்டரீகத்துக்கு ஸ்வதாஸ்யார்ஹ
 ஸாரஸ்யாதிகளை யூட்டுகைக்குத் ததாஸ்யாந்தரத்தில் சொருகியிட்டு வைத்தாற்போல்
 மறைத்திட்ட இடத்திருவடிகளும்;

ஸம்ஸரண தவதஹநதந்தஹ்யமாந ஸகல ஜகதவநபர ஸந்தத சிந்தா ஸமாக்ராந்தியாலே
 நிப்ருததயா பணிபதிசயந சயாநரான பெரிய பெருமாளுடைய யோகநித்ரா
 முத்ராநுசாரியாக இடத்தொடையின் மேல் வளர்த்திக் கண்ணாரக் கண்டு கழிவதோர்
 காதலுற்றார்க்குக் காட்டியிட்ட வலத்திருவடிகளும்;

பரப்ரஹ்மபூத பரபுருஷ விஷயக ஸங்ககாமாத்யுத்தீபகரான மன்னிய சீர்மாறனென்னும்
 மாரனுக்கு, தேவரீருடைய பதஸாஸிஜ வ்யாஜேந குஸுமசர ஸஹிதமாக அமைத்து
 வைத்த அம்பறாத்தூணிகள்போல் இணைத்து வைத்த கணைக்கால்களும்;

கீழ்நோக்கிக் கிளர்கின்ற சுடர்ச்சோதி வெள்ளங்கள் ஆஸநாபிகத்தால் மறியுண்டு
 கழித்தாற்போல் இரண்டுருவம் திரண்டுண்டு மடியுண்ட முழந்தாள்களும்;

கந்தளித கதளி காண்ட கரிகர கரபங்களை வென்று அடிபெருத்து நுனிசிறுத்து
 மதமதென்று மாம்ஸலங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடைகளும்;

சட்ப்ரமதந சமதந ஸார்வபௌம ஜைத்ரயாத்ராரதம் போன்ற தேவரீருடைய திருமேனிக்குக் கீழுருண்டுவரும் இரண்டு சக்ர மண்டலங்கள் போன்ற ப்ருதுநிதம்ப பிம்பங்களும்;

திருவரையில் மடிதொடங்கிக் கணைக்கால்கள் நடுவளவு முள்ளுள்ள வடிவழகுக்கு அத்யந்த ப்ரகாசகமாய்ப் பொருத்தமுடன் தரித்திருந்த கமநீய காஷாயமும்;

இடவருகில் தொடையடியில் தொங்குகின்ற தலைப்புடனே நடுக்கோத்து மடித்துடுத்த ஸர்வோத்தரோத்தரீயமும்;

ஸந்த்யா ரஞ்ஜித சாரதாப்ரத்தில் தனித்தெழுந்ததோர் கொடி மின்னல் நிலைநின்று வளர்ந்தாப்போல் ஆஜங்கம் தழைத்துடுத்து அரசு சிவந்த ஆடையின் மேல் வளைந்து வந்து நிகுநிகென்ற பொன்னரை நாண் பூண்ட அழகும்;

பகவதநுபவரஸ விவசருடைய அபிநிவேசபாச பரிப்ராமித மதி மந்தார மாமத்யமாந ஸௌந்தர்ய துத்தஸிந்துவானது சுற்றோரம் திரைந்தெழுந்து நடுக்குழித்திட்ட சுழிபோல் ஸுந்தரமாம் உந்தி மலரும்;

விநயமுடன் வீசுகின்ற வெட்டிவேர் விசிறிகளால் அத்யந்த குமுகுமித சநைச்சநை: ப்ரஸரந் மந்தகந்தவஹ விஹரண விசேஷங்களாலே தேவரீருடைய திவ்ய லாவண்ய தரங்கினீ பார்ச்வ பாகங்களில் இரண்டலைவரிசை பரம்பினாற்போல் இருபக்கமும் திகழ்கின்ற திருவலிகளும்;

மாமேகமென்பதை அபிநயித்துக் காட்டுவதுபோல் நெஞ்சுக்கு நேராகக் கொஞ்சம் சாய்த்து அஞ்ஜலித்த திருக்கைகளும்;

தங்க வளை மேல் தங்கித் தொங்குகின்ற சங்கிலிகளோடு இணக்கமுற்ற கணுக்கைகளும்;

அபிநவதர தரவிகஸ்வர ஸரஸிஜவர முகுள தளத்தளாயமாந நிஜாஞ்ஜலி சிகாங்குளீ சோபையை நிஜஹ்ருதய ஜலஜதர ரஸிக ஹார்த ஜநார்த்தநடுக்கு அவநமித்துக் காட்டுகையால் முறுக்கியிட்ட முன் கைகளும்;

அகடிதகடநா ஸமர்த்த சதுர்ப்புஜ புஜதுர்ப்பர விபூதி த்வய பரபரணார்த்தமாகக் கநகமயகிரிவரங்களிரண்டை வெளிற்றக் கழித்துப் புகரெழக்கடைத்து தூணாக்கி மடுத்தாற்போல் இரண்டட்டத்திலுந் திரள் திரண்டு நீண்டு த்ருடதரங்களுமாய், சிரீஷ குஸும ஸௌகுமார்யம் திரண்டிரண்டு வடிவுகொண்டாற்போல் அத்யந்த

ம்ருதுளங்களுமாய் ஸாஷாத் புஜகபதி போகாத்மகத்வ ப்ரத்யாயகங்களுமாய் விளங்குகின்ற பாஹு தண்டங்களும்;

ஹ்ருதயாந்தர்நிஹித ப்ரஹ்மபுரகோபுர கோபநாத்தமிட்ட ஹாடகமய கவாடம்போல் பளபளென்றகன்று காடவ்யூடமாய் வய:பரிணாமஸூசநார்த்தமாகக் கொஞ்சந் தளர்ந்ததுபோல் விளங்குகின்ற விசாலவிமல வக்ஷஸ் ஸ்தலமும்;

அழகு கொண்டாடுகிற அம்மார்பின் அழகில் ஆழங்காற்பட்டு மயங்கி விழுகின்ற மநோநயன யுகளங்கள் மூன்றுக்கும் கைப்பிடி கொடுத்து அவற்றைத் தோளழகிலே துவக்குகைக்குத் தொங்கவிட்ட அவலம்ப ஸூத்ரத்யம் போன்ற ஸௌதாமநீ ஸவர்ண ஸௌவர்ண யஜ்ஞஸூத்ரமும்;

ஸேச்வர விபூதித்வயத்துக்கும் நிழல் கொடுத்து வளர்ந்து விசாலங்களுமாய், கிரிவரசிகர ஸுகப்ரதிஷ்டித ஸிம்ஹஸ்கந்த ஸந்திபந்த ஸம்ஸ்தாந பத்த ஸ்பர்த்தங்களுமாய்ச் சரிந்துயர்ந்து விளங்குகின்ற திருத்தோள்களும்;

கண்டருத்த ப்ரணவாஷாரங்கள் கழுத்துள்ளே நெருக்குண்டு விம்மிப் புறம்பொசித்தாற் போல் ரேகாத்ரய விபக்தாங்கமாய், க்ரமுக தருண க்ரீவா கம்புப்ரதிமமாய் விளங்குகின்ற திருக்கழுத்தினழகும்;

சுற்றுமொளிவட்டஞ் சூழ்ந்து சோதி பரந்தென்கிறபடியே சாரத சர்வரீ பர்வாக்ர ஸமயஸமேதித ஸகலகலா பரிபூர்ண ஸர்வாஹ்லாதகரமான மறுக்கழற்றின சந்த்ர மண்டலத்தையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் ஸஹஜகாந்தி சைத்யமார்தவ ஸௌரபாதிகளால் அதிகரித்துக் கிட்டினாரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸமயமாந முகாரவிந்தமும்;

நின்றவாநில்லா நெஞ்சு பிணிப்புண்ணும்படி கண்ணிக்கயிற்றுச் சுருள்கள் போல் சுருண்டுருண்டு நீண்டு மனோஹரங்களுமாய், முன் சிலநாள் சாத்திக் களைந்த கநகநக மகரகுண்டல த்வயத்தைத் தளர்ந்து வளர்ந்து வடுவிட்ட வடிவழகால் கோள் சொல்லித் தரக் கடவதுகளுமாய், மார்த்தவாதிசயத்தால் மெல்லவசைந்தாடுவதுபோலத் தோள்வந் தளதளென்று தொங்குகின்ற திருச்செவிகளும்;

இசைந்து கனிந்த த்ராஷாத்வயம்போல் நடுப்பதிந்து வகுப்புண்டு திரண்டெழுந்த சுபுகவிகாஸமும்;

ஸ்வாந்த ஸ்வாந்தர்நிரந்தர சிந்த்யமாநாந்தசயாநந்த சிரந்தநோதந்த ஸந்தாந ஸாஷாத்தார ஹடாத்தார ஸமுதஞ்சித ரோமாஞ்ச விசேஷங்களாலே பரம புருஷ ஸம்சலேஷ ஹர்ஷாதிரேக ஸுசகங்களுமாய் அவ்யக்தாங்குரசம்சரு ஸமுஹதயா “யத்ரர்ஷய:ப்ரதமஜாயே புராணா:” என்கிற நித்ய யுவத்வத்தைக் கோள் சொல்லித் தரக் கடவதுகளுமாய், புகர் படைத்துப் பெருத்து விளங்குகின்ற தாலுமூலங்களும்;

ஸகலவிபுத ஸதாஸ்வாத்யமான தேவரீருடைய வதநஸுதாநிதி மண்டலாந்தரளத்தில் திரட்டியிட்ட அம்ருதரஸ ஸாரங்கள்போல் அத்யந்த போக்யங்களுமாய்ச் சிவந்து கனிந்த கோவைப்பழத்தையும் கடைந்து துண்டிட்ட பவளக் கொடியையும் பரிஹஸித்துச் சிரிப்பதுபோல் மந்தஸ்மித மநோஹரங்களுமாய், அதிருசிர பாவகர்ப்பமானதொரு வார்த்தை சொல்லத் தொடங்கித் துடிப்பதுபோல் விளங்குகின்ற திருப்பவளங்களும்;

அபிமதஜந தர்சநாநந்த வேகத்தாலே அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக் கடந்து விம்மி வெளிவிழுகின்ற அவ்யக்த மதுர மந்தஹாஸ விலாஸமும்;

ஸ்படிகமய கண்டசைல க்ருதங்களான இரண்டு முகூர மண்டலங்களை மாசறக் கடைந்து தூளிட்டுத் துலக்கித் துடைத்திணத்து வைத்தாற்போல் தளதளென்ற திவ்ய கபோலங்களும்;

எப்பாலும் பரந்துள்ள ஸகல ஜனங்களுக்கும் தங்களையே நோக்கினாப்போல் அத்யந்த ரஞ்சுகங்களுமாய்ப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து இலங்கொளிசேர் அரவிந்தம் போன்று நீண்டு விசாலங்களுமாய், சண்டையிடும் இரண்டு கெண்டைகள் போன்ற தண்டாமரைக் கண்களும்;

குணாரோபணங்கொண்டு வளைந்து நின்ற சார்ங்க வில்லை, நிஜமான வடிவழகால் வென்று கொண்டு வளைந்து நின்ற திருப்புருவ வட்டங்களும்;

தொங்குகின்ற செண்பகப்பூப்போலே நுனிநிமிர்ந்துயர்ந்து அடிகுறுகி நீண்டு நளிகாயுகம்போல் ஏகாந்தரத்வய சோபிதமாய் மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோவென்று நித்யஸந்தேஹ ஜநகமாய் விளங்குகின்ற கோலநீள் கொடி மூக்கினழகும்;

அம்மூக்கினடியை விளாக்குலை கொண்டு விளங்குகின்ற ராமாநுஜாக்கய திவ்யபீட ஸம்யுதமான திவ்யோர்த்வ புண்ட்ரதிலக ப்ரகாசமும்;

அதனிடையில் ஸகல விபூதி பட்டாபிஷேக ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மியின் ஸ்வேச்சாவிஹார ரவிசஷிப்த பதகமலலாஷாரஸதாரா ரேகை போலச் சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ரக்தவர்ண ஸ்ரீசூர்ணரேகையும்;

மலர்ந்துயர்ந்த திருமுடியும்;

வளர்ந்து மடிந்து வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழல் ஒழுங்கும்;

சுற்றிச் சுழற்றிக் குளைத்திட்டு முடித்த சிகாபந்தமும்;

பின்னெடுத்த பிடரியழகும்;

திருவனந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து பரந்து நெறித்திட்ட திருமுதுகும்;

வலவருகில் கைமேலும் மார்பிலுமாய் முன்னாட்டித் தாங்கியிட்ட த்ரிதண்டாக்ரமும்;

சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே நோக்கி வைத்திட்ட பொன்னடியாஞ் செங்கமலப்

போதுகளுமாய் தேவரீர் திருமஞ்சனம் கண்டருள வீற்றிருக்கும் இவ்வழகு ஊழிதொறும்

ஊழிதொறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே யதிஸார்வபௌமனே!

ப்ரார்த்தநா பஞ்சகம்

1. யதீச்வர! ச்ருணு ஸ்ரீமந்! க்ருபயா பரயா தவ
மம விஜ்ஞாபநம் இதம் விலோக்ய வரதம் குரும்.

பொருள் - யதிகளின் தலைவரே! சரியான வழி மூலம் உமக்கு அளிக்கப்படும் என்னுடைய விண்ணப்பத்தை நீவிர் கேட்பீராக.

2. அநாதி பாபரசிதாம் அந்த:கரண நிஷ்டிதாம்
யதீந்த்ர! விஷயே ஸாந்த்ராம் விநிவாஸய வாஸநாம்.

பொருள் - எண்ணற்ற காலங்கள் பாவங்களையே செய்து, அதன் வாசனையானது என்னுள்ளே ஊறிக் கிடக்கிறது. யதிராஜரே! இதனால் நான் தவறுகளைத் தொடர்ந்தபடி உள்ளேன். இவ்விதம் இருக்கின்ற உலக விஷயங்களில் இருந்து எனது புலன்களை மீட்கவேண்டும்.

3. அபி ப்ரார்த்தயமாநாநாம் புத்ர சேஷத்ராதி ஸம்பதாம்
குரு வைராக்யம் ஏவ அத்ர ஹிதகாரிந் யதீந்த்ர:

பொருள் - யதிராஜரே! நான் உம்மிடம் புத்திரன், வீடு, செல்வம் முதலானவற்றைக் கேட்கக் கூடும். ஆனால் அவற்றை விலக்கி, நீவிர் எனக்கு வைராக்யத்தை அளிக்கவேண்டும் – காரணம் எனது நன்மையை மட்டுமே அல்லவா நீவிர் எண்ணியபடி உள்ளீர்.

4. யதாபராதா ந ஸ்யுர் மே பக்தேஷு பகவத்யபி
ததா லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர! யாவத் தேஹம் ப்ரவத்தய.

பொருள் - யதிராஜரே! முக்தி அடையும் வரையில், இந்த உடலுடன் இங்கு வாழும் நான், ஒருபோதும் பகவானையோ அவனது அடியார்களையோ அவமானப்படுத்தி விடக்கூடாது.

5. ஆமோக்ஷம் லக்ஷ்மணார்ய! த்வத் ப்ரபந்த பரிசீலநை:
காலசேஷ: அஸ்து ந: ஸத்பி: ஸஹவாஸம் உபேயுஷாம்.

பொருள் - லக்ஷ்மணமுனியே! இந்த உடல் பிரியும் காலம்வரை நான் உமது ப்ரபந்தங்களையே ஆராய்ந்தபடி, அவற்றையே காலசேஷம் செய்தபடி எனது பொழுதைக் கழிக்கவேண்டும்.

6. இத்யேதத் ஸாதரம் வித்வாந் ப்ரார்த்தநா பஞ்சகம் படந்
ப்ராப்நுயாத் பரமாம் பக்தி யதிராஜ பதாப்ஜயோ:

பொருள் - யதிராஜரின் திருவடிகளின் மீது வைக்கப்பட்ட இந்த ஐந்து விண்ணப்பங்களை யார் ஒருவர் பக்தியுடன் படிக்கிறார்களோ, அவர்கள் எம்பெருமானாரின் திருவடிகளின் மீது மேலும் பக்தி பெறுவர்.

ஸ்ரீராமாநுஜ வைபவ ஹேது ஸ்லோகம்
(ஸ்வாமி நடாதூர் ஆழ்வான் அருளிச் செய்தது)

1. யஸ்மிந் பதம் யதிவரஸ்ய முகாத் ப்ரணேது:
நிஷ்காமதேவ விததே நிகமாந்த பாஷ்யம்
தஸ்யைவ தம் பகவத: ப்ரிய பாகிநேயம்
வந்தாமஹே வரத விஷ்ணு பதாபிதேயம்

பொருள் - எம்பெருமானாரின் சீடர்களுக்கு ஓர் ஐயம் ஏற்பட்டது. எந்தக் காரணத்தினால் பகவானின் அடியார்களைத் தன்னிடமும் ப்ரியமாக இருக்கும்படி எம்பெருமானார் செய்தார் என்ற சண்ட்ரகம் எழுந்தது. அவரது ஞானத்தாலா அல்லது கருணையாலா – என்ற கேள்விக்கு விடை தெரியவில்லை. அவர்கள் வரதவிஷ்ணு என்பவரை அணுகினர். (வரதவிஷ்ணு என்பவர் நடாதூர் ஆழ்வான் என்று அழைக்கப்பட்டவர்; இவர் எம்பெருமானாரின் பூர்வாச்ரம இளைய சகோதரியான கமலாவின் புத்திரன் ஆவார்).

2. ஸ்ரீமத் ரங்கபதிச்ச வேங்கடபதி: ஸ்ரீவாரணாத்ரே: பதி:
ஸ்ரீயத்வத்ரி பதிச்ச கிம் ச ததா திவ்ய ஸ்தலா தீச்வரா:
ஆசார்யச்ச ஸ யாமுனோ முநிவர: ஸ்ரீசைலபூர்ணஸ்ததா
ஸ்ரீராமாநுஜ ஸந்யமிந்த்ர குரவே தாத்யக்ப்ரசாதம் தது:

பொருள் - இதற்கு விடையாக வரதவிஷ்ணு அவர்களிடம், “திருவரங்கனும், திருவேங்கடவனும், காஞ்சி வரதனும், திருநாராயணபுரத்தின் செல்லப்பிள்ளையும், மற்றும் உள்ள பல எம்பெருமான்களும் அருளியதால், எம்பெருமானார் இத்தகைய மேன்மையைப் பெற்றார். மேலும் ஆசார்யர்களான ஆளவந்தாரும், திருமலை நம்பிகளும் அவருக்கு மேலும் பல நன்மைகள் செய்தனர்”, என்று கூறினார்.

ஸ்ரீராமாநுஜ சதுச் ச்லோகி

(ஸ்வாமி திருமலை அனந்தாழ்வான் அருளிச் செய்தது)

1. அநிசம் பஜதாம் அநந்ய பாஜாம்
சரணாம்போருஹ மாதரேண பும்ஸாம்
விதரந் நியதம் விபூதிம் இஷ்டாம்
ஜய ராமாநுஜ ரங்கதாம்நி நித்யம்.

பொருள் - எம்பெருமானாரே! உமது அடியார்களாகிய நாங்கள் வேறு கதியற்றவர்களாக உமது திருவடித் தாமரைகளை மட்டுமே அன்புடன் அண்டி உள்ளோம். இப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு எத்தகைய விபூதி ஏற்குமோ அதனை அளித்தபடி, திருவரங்கத்தில் நீவிர் எப்போதும் வாழ்வீராக.

2. புவி நோ விமதாந் த்வதீய ஸுக்தி:
குலிசீபூய குத்ருஷ்டிபிஸ் ஸமேதாந்
சகலீகுருதே விபச்சிதீட்யா
ஜய ராமாநுஜ! சேஷசைல ச்ருங்கே.

பொருள் - எம்பெருமானாரே! உம்முடைய க்ரந்தங்கள் அனைத்தும், கற்றவர்களால் பெரிதும் போற்றும்படியாக உள்ளன. வேதங்களுக்கு முரணான பொருள் கூறும் மதத்தினர் என்னும் மலைகளைப் பொடியாக்கும் வஜ்ராயுதம் போன்று உமது க்ரந்தங்கள் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட நீவிர் திருவேங்கடமலையில் பல்லாண்டு வெற்றியுடன் வாழவேண்டும்.

3. ச்ருதிஷு ஸ்ம்ருதிஷு ப்ரமாண தத்த்வம்
 க்ருபயாலோக்ய விசுத்தயா ஹி புத்த்யா
 அக்ருதாஸ் ஸ்வத ஏவ பாஷ்யரத்நம்
 ஜய ராமாநுஜ! ஹஸ்திதாம்நி நித்யம்.

பொருள் - எம்பெருமானாரே! எந்தவித பலனையும் எதிர்பாராமல், ச்ருதி மற்றும் ஸ்ம்ருதி ஆகியவற்றை ப்ரமாணங்களாகக் கொண்டு நீவிர் ஸ்ரீபாஷ்யம் அருளிச் செய்தீர். இப்படிப்பட்ட நீவிர், ஹஸ்திகிரி என்னும் காஞ்சியில் எப்போதும் வாழவேண்டும்.

4. ஜய மாயி மதாந்தகார பாநோ
 ஜய பாஹ்ய ப்ரமுகாடவீ க்ருசாநோ
 ஜய ஸம்ச்ரித ஸிந்து சீத பாநோ
 ஜய ராமாநுஜ! யாதவாத்ரி ச்ருங்கே.

பொருள் - எம்பெருமானாரே! மாயாவாதம் பேசியவர்கள், வேதத்திற்கு அவப்பொருள் உரைத்தவர்கள், பெளத்தர்கள், ஜைநர்கள் போன்ற பலரையும் உமது வாதத்தால் வென்று, அவர்களை ஒழித்தவர் ஆவீர். இப்படிப்பட்ட நீவிர், திருநாராயணபுரத்தில் என்றும் வாழ்வீர்.

5. ராமாநுஜ சதுஸ்லோகீம் ய: படேந் நியதஸ் ஸதா
 ப்ராப்நுயாத் பரமாம் பக்திம் யதிராஜ பதாப்ஜயோ:

பொருள் - என்றும் துதிக்கத்தக்கதாக அமைந்த இந்த நான்கு ச்லோகங்களையும் அன்புடன் கூறுபவர்கள், எம்பெருமானாரின் திருவடிகளில் மேன்மேலும் பக்தியைப் பெற்று வாழ்வார்கள்.

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸ்துதி பத்யாநி
(ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச் செய்தது)

1. ராமானுஜமுநிர் ஜீயாத் யோ ஹரேர் பக்தி யந்த்ரத:
கலி கோலாஹல க்ரீடாம் உதாக்ர ஹமபாஹரத்.

பொருள் – ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் உள்ள பக்தி என்ற விசை கொண்டு இந்த உலகைக் கலிபுருஷனின் துன்பத்தில் இருந்து எம்பெருமானார் காப்பாற்றினார். இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானார் பல்லாண்டு வாழ்வராக. (ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்)

2. ஸ்ரீரங்கம் கரிஸைலமஞ்ஜந கிரிம் தார்சக்ஷயாத்ரி ஸிம்ஹாசலௌ
ஸ்ரீகூர்மம் புருஷோத்தமம் ச பதரீ நாராயணம் நைமிஸம்
ஸ்ரீமத் த்வாரவதீப்ரயாக மதுரா அயோத்யா கயாப் புஷ்கரம்
ஸாளக்ராமகிரிம் நிஷேவ்ய ரமதே ராமாநுஜ: அயம் முநி (ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்தோத்ரம்)

பொருள் - எம்பெருமானார் யாத்திரையாக ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சி, திருமலை, அஹோபிலம், ஸிம்ஹாசலம், ஸ்ரீகூர்மம், பூரி, பத்ரி, நைமிசாரண்யம், த்வாரகை, ப்ரயாகை, மதுரா, அயோத்யா, கயா, புஷ்கரம் மற்றும் ஸாளக்ராமம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார்.

3. புரா ஸூத்ரைர் வ்யாஸ: ச்ருதி சாத சிர: அர்த்தம் ப்ரதிதவாந்
விவர்வே தம் ச்ராவ்யம் வகுளதரதாமேத்ய ஸ புந:
உபாவேதௌ க்ரந்தௌ தடாயிதுமலம் யுக்திபிரஸௌ
நர்ஜஞ்யே ராமாவரஜ இதி ஸ ப்ரஹ்மமுகுர:

பொருள் - வேதாந்தங்களை வேதவ்யாசர் ப்ரஹ்மசூத்திரமாக வடிவமைத்தார். அவரே நம்மாழ்வாராக அவதரித்து, வேதாந்தங்களை மிகவும் சிறந்த தமிழ் மொழியில் அருளிச்செய்தார். அத்தகைய வேதவ்யாசரே எம்பெருமானாராகவும் அவதரித்து, இந்த இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்தார்

தாடி பஞ்சகம்

1. பாஷண்ட த்ருமஷண்ட தாவதஹந: சார்வாக சைலாசநி:

பெளத்தவாந்த நிராஸ வாஸரபதிர: ஜைநேப கண்டிரவ:

மாயாவாதி புஜங்கபங்க கருட: த்ரைவித்ய சூடாமணி:

ஸ்ரீரங்கேச ஜயத்வஜ: விஜயதே ராமானுஜோயம் முநி:

பொருள் - நாஸ்திகர்கள் பாஷண்டர்கள் எனப்படுபவர். காட்டுத் தீ வளர்ந்தால் எவ்விதம் மரங்கள் அழியுமோ அது போன்று, எம்பெருமானார் பாஷண்டர்களை அழித்தார். சார்வாகர், பெளத்தர் முதலிய மலைகளை மிகவும் எளிதாக எம்பெருமானார் சாய்த்தார். பெளத்தம் என்ற இருளுக்குச் சூரியன் போன்று எம்பெருமானார் அவதரித்தார். ஜைனர்கள் என்ற யானைகளைச் சிங்கம் போன்று விரட்டினார். மாயாவாதிகள் என்ற நாகங்களைத் தனது நிழல் மூலமே அழிக்கின்ற கருடன் போன்று விளங்கினார். ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருக்கோயிலைத் திருத்தி, பெருமையுடன் நின்றார்.

2. பாஷண்ட ஷண்ட கிரி கண்டந வஜ்ர தண்டா:

ப்ரச்சந்த பெளத்த மகராலய மந்ததண்டா:

வேதாந்தஸார ஸுகதர்சந தீப தண்டா:

ராமாநுஜஸ்ய விலஸந்தி முநே: த்ரிதண்டா:

பொருள் - பாஷண்டம் (நாஸ்திகர்கள்), ஷண்டம் (பெளத்தம் முதலானோர்) ஆகிய மலைகளை இந்திரனின் வஜ்ராயுதம் தண்டிப்பது போன்று எம்பெருமானாரின் த்ரிதண்டம் தண்டிக்கிறது. மறைமுகமான பெளத்தர்கள் என்ற பெரிய கடலைக் கலக்கும் மத்து போன்று எம்பெருமானாரின் த்ரிதண்டம் உள்ளது. "இருள் தருமா ஞாலம்" என்பதற்கு ஏற்ப வேதாந்தத்தின் ஆழ்பொருள்கள், இந்த உலகில் ஏகதண்டிகளின் (அத்வைதிகள்) பிடியில் சிக்கி நின்றது. அந்த இருளை நீக்கும் தீபமான த்ரிதண்டியாக எம்பெருமானார் நின்றார்.

3. சாரித்ரோத்தார தண்டம் சதுரநயபதாலங்கிரியாகேது தண்டம்

ஸத்வித்யா தீப தண்டம் ஸகலகலிகதாஸம்ஹருதே: காலதண்டம்
 த்ரய்யந்த: லம்ப தண்டம் த்ரி புவந விஜயச் சத்ர ஸௌவர்ண தண்டம்
 தத்தே ராமாநுஜார்ய: ப்ரதிகதக சிரோவஜ்ர தண்டம் த்ரிதண்டம்.

பொருள் - எம்பெருமானாரின் த்ரிதண்டம் இந்த உலகில் உள்ள சிஷ்யர்களுக்கும் ஞானத்தை அளிப்பதற்காக உள்ளது. இந்த உலகில் பல விதமான வாதங்கள் தோன்றின. அவற்றைச் சீர் செய்து, சரியான வாதத்தை நிலைநாட்டிய த்ரிதண்டம் இதுவாகும். வேதாந்தத்தில் உள்ள ஸத்வித்யை, வைச்வாநர வித்யை போன்ற பல வித்யைகளை விளக்கிட்டு நமக்குக் காண்பிப்பதற்காக உள்ளது இந்த த்ரிதண்டமாகும். “கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்”, என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தது போன்று, கலியின் கொடுமைகள் அனைத்தையும் அழிக்கும் காலதண்டம் போன்றது. வேதங்களுக்குத் தவறான பொருள் கூறும் மதங்களால் தளர்ந்து போன வேத புருஷனுக்குக் கைகொடுக்கும் தண்டம் போன்றது. மூன்று உலகங்களையும் வெற்றி கொண்டதற்கு ஈடாக உள்ள வெண்கொற்றக்குடையின் மணிக்காப்பு போன்றது. எதிர்வாதம் செய்பவர்களின் தலைகளைத் துண்டாக்கும் வஜ்ரதண்டம் போன்றது - எம்பெருமானாரின் த்ரிதண்டமாகும்.

4. த்ரய்யா மாங்களல்ய ஸுத்ரம் த்ரியுகபத்யுக ஆரோஹணா லம்ப ஸுத்ரம்

ஸத்வித்யா தீப ஸுத்ரம் ஸகலகலிகத: ஸம்ஹருதே: காலஸுத்ரம்
 ப்ரஜ்ஞா ஸுத்ரம் புதாநாம் ப்ரசமதநமந: பத்மிநீ நாள ஸுத்ரம்
 ரஸாஸுத்ரம் முநீநாம் ஜயதி யதிபதே: வசஷஸி ப்ரஹ்ம ஸுத்ரம்

பொருள் - வேதம் என்ற பெண்ணின் கழுத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனே நாயகன் என்று அறிவிக்கும் தாலி போன்று எம்பெருமானாரின் யஜ்ஞோபவீதம் உள்ளது. த்ரியுகம் என்பது என்பது எம்பெருமானாரின் ஒரு திருநாமம் ஆகும். அப்படிப்பட்ட அவரது திருவடிகளை அடைவதற்குப் பற்றிக் கொண்டு ஏறும் கயிறு போன்று, இவரது யஜ்ஞோபவீதம் உள்ளது. மிகவும் உயர்ந்த வித்யைகள் மேலும் ப்ரகாசமாக எரியும் திரி நூலாக இவரது யஜ்ஞோபவீதம் உள்ளது. கலியின் கொடுமைகளை அழிப்பதற்கு வந்த எமனின் பாசக்கயிறு போன்று இவரது யஜ்ஞோபவீதம் உள்ளது. தன்னை அடிபணிந்த அடியார்களுக்கு ஞானம் அளிப்பதாக இவரது யஜ்ஞோபவீதம் உள்ளது. எம்பெருமானாரின் திருவடிகளை அடைந்தவர்களது உள்ளம் ஒரு தாமரை என்று வைத்துக் கொண்டால், இவரது யஜ்ஞோபவீதம் அந்தத் தாமரையின் தண்டு போன்று உள்ளது. மற்ற மதத்தவர்கள், தங்கள் மதப்படி தங்களது யஜ்ஞோபவீதத்தை துறந்தால்

மட்டுமே மோகும் அடைவர்; ஆனால் அவர்கள் எம்பெருமானாரின் யஜ்ஞோபவீத அழகைப் பார்த்தவுடனேயே மோகும் அடையலாம்.

5. பாஷண்ட ஸாகர மஹாபடபாமுகாக்நி:

ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ மூல தாஸ:

ஸ்ரீவிஷ்ணுவோக மணி மண்டப மார்க்க தாயீ

ராமாநுஜோ விஜயதே யதிராஜராஜ:

பொருள் - படபா என்பது ஒரு பெண் குதிரையின் பெயராகும். அது கடலுக்கு அடியில் தனது முகத்தில் எப்போதும் நெருப்புடன் உள்ளதாகும். ப்ரளய காலத்தின்போது கடலிலிருந்து வெளி வந்து உலகை அழிக்கும் என்பது புராணங்கள் கூறுவதாகும். பாஷண்டர்கள் என்ற கடலுக்கு இப்படிப்பட்ட படபா அக்னி போன்று எம்பெருமானார் உள்ளார். ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைத் தனது தலையில் வைத்தபடி நின்று நீச மதங்களை அழித்தார். ஸ்ரீமந்நாராயணன் அமர்ந்துள்ள பரமபதம் செல்லும் வழியைக் காட்டினார். இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானாருக்குப் பல்லாண்டு, யதிகளின் தலைவருக்குப் பல்லாண்டு.

ஸ்வாமி வடுக நம்பி அருளிச்செய்த

ராமானுஜ அஷ்டோத்தர சத நாம ஸ்தோத்ரம்

1. ராமானுஜ: – ராமானுஜர், இளையாழ்வார்
2. புஷ்கராஷ: – தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்டவர்
3. யதீந்தர்: – யதிகளின் தலைவர் என்று காஞ்சி வரதனால் அழைக்கப்பட்டவர்
4. கருணாகர: - கருணைக் கடலாக உள்ளவர்
5. காந்திமத்யாத்மஜ: - காந்திமதியின் புத்திரர்
6. ஸ்ரீமாந் – ஞானம், பக்தி, கருணை போன்ற செல்வம் நிறைந்தவர்
7. லீலாமாநுஷ விக்ரஹ - லீலைக்காகவே மனித வடிவம் எடுத்தவர்
8. ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்த தத்வஜ்ஞ: – அனைத்து சாஸ்திரங்களின் பொருளையும் உள்ளது உள்ளபடி அறிந்தவர்

9. ஸர்வஜ்ஞ: - அனைத்தையும் அறிந்தவர்
10. ஸஜ்ஜநப்ரிய: - அனைவருக்கும் இனிமையானவர்
11. நாராயண க்ருபா பாத்ரம் - ஸ்ரீமந் நாராயணனின் கருணைக்கு இலக்கானவர்
12. ஸ்ரீ பூதபுர நாயக: - ஸ்ரீபெரும்பூதாரின் தலைவர்
13. அநக: - எந்தவிதமான தோஷமும் அற்றவர்
14. பக்த மந்தார: - அடியார்களுக்கு நிழல் அளிக்கும் மரம் போன்று உள்ளவர்
15. கேசவா நந்த வர்த்தன: - தந்தையான கேசவ சூரிக்கு ஆனந்தம் அளித்தவர்
16. காஞ்சீபூர்ண ப்ரிய ஸக: திருக்கச்சி நம்பிகளின் இனிய நண்பராக விளக்கியவர்
17. ப்ரணதார்த்தி விநாசந: - தன்னை அண்டியவர்களின் துன்பத்தை நீக்குபவர்
18. புண்ய ஸங்கீர்த்தந: - மிக உயர்ந்த கதிக்கு இட்டு செல்லும் திருநாமம் கொண்டவர்
19. புண்ய: - பரமபதத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவர்
20. ப்ரஹ்ம ராசுஸ மோசக: - அரசனின் மகளைப் பிடித்த ப்ரஹ்மராசுஸஸை விரட்டியவர்
21. யாதவாபாதிதாபார்த்த வ்ருஷுச்சேத குடாரக: - யாதவ ப்ரகாசர் உபநிஷத் வரிகளுக்குக் கூறும் தவறான பொருள்கள் என்ற மரங்களை வெட்டும் கோடாரி போன்றவர்
22. அமோக: - எந்தத் தடைகளாலும் பழுதுபடாதவர்
23. லக்ஷ்மண முநி: - ஆதிசேஷனாகவும், லக்ஷ்மணனாகவும், பலராமனாகவும் இருந்தவர்
24. சாரதா சோக நாசந: - யாதவப்ரகாசர் உபநிஷத்தின் வரிக்கு தவறான பொருள் கூறியதைக் கண்டு வருத்தம் கொண்ட ஸரஸ்வதின் வருத்தம் போக்கியவர்
25. நிரந்தர ஜநாஜ்ஞாந நிர்மோசந விசக்ஷண: - மனிதர்களின் அறியாமையை அடியுடன் நீக்குவதில் வல்லவர்
26. வேதாந்த த்வய ஸாரஜ்ஞ: - வேதாந்தங்கள் கூறும் பொருளின் சாரத்தை அறிந்தவர்
27. வரதாம்பு ப்ரதாயக: - வரதனின் தாகத்தைத் தீர்க்க கிணற்றிலிருந்து நீர் அளித்தவர்
28. பர அபிப்ராய தத்வஜ்ஞ: - மற்றவர்களின் கருத்தை அறிவதில் வல்லவர்
29. யாமுந அங்குலி மோசக: - ஆளவந்தாரின் மடங்கிய மூன்று விரல்களை நிமிர்த்தியவர்
30. தேவராஜ க்ருணா லப்தக்ஷட் வாக்யார்த்த மஹோததி: - வரதனின் கருணையால் கடல் போன்ற ஆழமான பொருள்கள் கொண்ட ஆறு வரிகளைப் பெற்றவர்
31. பூர்ணார்ய லப்த ஸந்மந்த்ர: - பெரியநம்பிகளிடமிருந்து மந்த்ர உபதேசம் பெற்றவர்

32. செளரி பாதாப்ஜ ஷட்பத: - நம்பெருமாளின் திருவடித் தாமரைகளில் வண்டு போன்று மயங்கிக் கிடந்தவர்
33. த்ரிதண்டதாரீ - ஸந்ந்யாஸிகளுக்கு ஏற்ற த்ரிதண்டம் உள்ளவர்
34. ப்ரஹ்மஜ்ஞ: - பரப்ரஹ்மமான ஸ்ரீரங்கநாதனை அறிந்தவர்
35. ப்ரஹ்மஜ்ஞான பராயண: - பரம்பொருளாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனையே த்யானித்தபடி உள்ளவர்
36. ரங்கேச கைங்கர்யரத: - திருவரங்களின் கைங்கர்யத்தில் எப்போதும் ஈடுபட்டவர்
37. விபூதி த்வய நாயக: - திருவரங்கனால் உபயவிபூதி முழுவதும் வழங்கப்பட்டவர்
38. கோஷ்டியூர்ண க்ருபா லப்த மந்த்ரராஜ ப்ரகாசக: - திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் கருணை மூலம் கிட்டிய திருமந்திரத்தின் பொருளை வெளிப்படுத்தியவர்
39. வரரங்காநுகம்பீ - திருவரங்கப்பெருமாள் அரையரின் கருணையைப் பெற்றவர்
40. த்ராவிடாம் நாயஸாகர: - தமிழ் வேதம் என்னும் திருவாய்மொழியின் கடலாக இருந்தவர்
41. மாலாதாரர்ய ஸுஜ்ஞாதத்ராவிடாம் நாயதத்த்வதீ: - திருமாலை ஆண்டான் மூலமாகத் திருவாய்மொழியின் உண்மையான பொருளை அறிந்தவர்
42. சதுஸ்ஸப்ததி சிஷ்யார்ய: - 74 ஸிம்ஹாஸந அதிபதிகளுக்கு ஆசார்யர்
43. பஞ்ஜசாசார்ய பதாசர்ய: - பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருமலைநம்பி, திருமாலைஆண்டான் மற்றும் திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர் என்னும் ஐந்து ஆசார்யர்களை அண்டி இருந்தவர்
44. ப்ரபீத விஷ தீர்த்தாம்ப: ப்ரகடக்ருத வைபவ: - அர்ச்சகர் அளித்த விஷ நீரைக் குடித்த பின்னரும் தீங்கு வராமல் இருந்த பெருமை உள்ளவர்
45. ப்ராணதார்த்திஹராசார்ய தத்தபிசைஷக போஜாந: - ப்ராணதார்த்திஹரர் என்று அழைக்கப்பட்ட கிடாம்பி ஆச்சானால் பரிசோதிக்கப்பட்ட உணவையே உண்டவர்
46. பவித்ரீக்ருத கூரேச: - தனது பவித்ரமாக (யஜ்ஞோபவீதம்) கூரத்தாழ்வானைக் கொண்டாடியவர்
47. பாகிநேய த்ரிதண்டக: - முதலியாண்டானைத் தனது த்ரிதண்டமாகக் கொண்டாடியவர்
48. கூரேச தாசரத்யாதி சரமார்த்த ப்ரதாயக: - கூரத்தாழ்வான், தாசரதி என்னும் முதலியாண்டன் ஆகியவர்களுக்கு சரம ச்லோகத்தை உபதேசித்தவர்
49. ரங்கேச வேங்கடேசாதி ப்ரகாசீக்ருத வைபவ: - திருவரங்கன், திருவேங்கடவன், வரதராஜன், திருநாராயணன், கள்ளழகர், திருக்குறுங்குடிநம்பி, நம்மாழ்வார், ஆளவந்தார் மூலமாகத் தனது பெருமைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டவர்
50. தேவராஜார்ச்சநரத: - தேவராஜனை எப்போதும் ஆராதனை செய்தவர்
51. மூகமுக்தி ப்ரதாயக: - ஊமைக்கு பரமபதம் அளித்தவர்

52. யஜ்யமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாதா: - அத்வைதியான யஜ்ஞமூர்த்தியை வாதத்தில் வென்று அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் என்று அவருக்குத் திருநாமம் சூட்டியவர்
53. மந்நாத: - எம்பெருமானார் என்று கொண்டாடப்படுபவர்
54. தரணீதர: - உலகைத் தாங்கும் ஆதிசேஷனின் அவதாரமாக உள்ளவர்
55. வரதாசார்ய ஸத்பக்த: - வரதாசார்யர் என்னும் பருத்திக்கொல்லை அம்மாள் என்ற சிஷ்யரைக் கொண்டவர்
56. யஜ்ஞேசார்த்தி விநாசக: - யஜ்ஞேசரின் வருத்தத்தைத் தீர்த்தவர்
57. அநந்தாபீஷ்ட பலத: - அநந்தாழ்வானின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அவரைத் திருமலைக்கு அனுப்பியவர்
58. விட்டலேச ப்ரபூஜித: - திருமலையை ஆண்ட விட்டலதேவன் என்ற அரசனால் துதிக்கப்பட்டவர்
59. ஸ்ரீசைலபூர்ண கருணா லப்த ராமாயணார்த்தக: - பெரியதிருமலைநம்பியின் கருணையால் இராமாயணத்தின் உட்பொருள் உணர்ந்தவர்
60. ப்ரபத்தி தர்மைகரத: - சரணாகதி தர்மத்தை கத்யத்ரயம் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர்
61. கோவிந்தார்ய ப்ரிபாநுஜ: - கோவிந்தர் என்னும் எம்பாரைத் தனது ப்ரியமான தம்பியாகக் கொண்டவர்
62. வ்யாச ஸூத்ரார்த்த தத்வஜ்ஞ: - வ்யாசர் அருளிச்செய்த ப்ரஹ்ம சூத்திரத்தின் பொருளை உள்ளபடி அறிந்தவர்
63. போதாயநமதாநுக: - போதாயநர் வழி நடந்து, விசிஷ்டாத்வைத மதத்தைப் பின்பற்றியவர்
64. ஸ்ரீபாஷ்யாதி மஹாக்ரந்த காரக: - ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான ஒன்பது உன்னதமான க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தவர்
65. கலிநாசந: - நம்மாழ்வார் (5-2-1) கலியும் கெடும் - என்று கூறியபடி கலியை அழித்தவர்
66. அத்வைத மத விச்சேத்தா - அத்வைத மதத்தை அடியுடன் அழித்தவர்
67. விசிஷ்டாத்வைத பாலக: - ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தைக் காத்தவர் (காப்பவர்)
68. குரங்கநகரீபூர்ண மந்தர ரத்நோபதேசக: - திருக்குறுங்குடிநம்பிக்கு த்வயத்தை உபதேசித்தவர்
69. விநாசிதாகிலமத: - பௌத்தம், ஜைனம் போன்ற வேதங்களுக்குப் புறம்பான மதங்களை ஒழித்தவர்
70. சேஷீ க்ருத ரமாபதி: - மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனே உலகின் எஜமானன் என்று நிலை நாட்டியவர்
71. புத்ரீ க்ருத சடாராதி: - திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் என்பவரைத் தனது அபிமான புத்திரனாக ஏற்றவர்

72. சடஜித்ருணமோசக: - நம்மாழ்வாரிடம் உள்ள நன்றிக் கடனை, திருக்குருகைப்பிரான் என்று பிள்ளானுக்குப் பெயர் வைத்ததன் மூலம் தீர்த்தவர்
73. பாஷாதத்த ஹயக்ரீவ: - சரஸ்வதியிடம் இருந்து ஹயக்ரீவ விக்ரஹத்தைப் பெற்றவர்
74. பாஷ்யகார: - சரஸ்வதியால் ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர் என்று பட்டம் பெற்றவர்
75. மஹாயசா: - பாரதம் முழுவதும் திக்விஜயம் செய்த புகழ் கொண்டவர்
76. பவித்ரீ க்ருத பூபாக: கர்ம பூமியான பாரதத்தைத் தூய்மையாக்கியவர்
77. கூர்மநாத ப்ரகாசக: - சைவர்கள் ஆக்கிரமித்திருந்த கூர்மநாதனை வெளிப்படுத்தியவர்
78. ஸ்ரீவேங்கடாசலாதீச சங்கசக்ர ப்ரதாயக: - திருமலையில் உள்ள திருவேங்கடவனுக்குச் சங்கையும் சக்கரத்தையும் அளித்தவர்
79. ஸ்ரீவேங்கடேசவசுர: - திருவேங்கடமுடையானின் திருமார்பில் மஹாலக்ஷ்மியை அமைத்ததன் மூலம் அவனுக்கு மாமனாராகியவர்
80. ஸ்ரீரமாஸக தேசிக: - திருமலை அப்பனுக்குச் சங்கு சக்கரம் அளித்ததால் அவனுக்கு ஆசார்யர் ஆனவர்
81. க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நார்ய: - வேறு எதனையும் சோதிக்காமல் கருணையை மட்டும் நிலை நிறுத்தி சீடர்களுக்கு உபதேசித்தவர்
82. கோபிகா மோசஷதாயக: - திருமலையில் வசித்து வந்த தும்புகோஷ்ட்ரா என்ற இடைச்சிக்கு மோஷ்டம் அளித்தவர்
83. ஸமீசீநார்ய ஸச்சிஷ்ய ஸத்க்ருத: - திருமலை நல்லானின் சீடர்களால் உபசரிக்கப்பட்டவர்
84. வைஷ்ணவப்ரிய: - உறங்காவில்லி, வேடமுதலிகள் போன்ற தாழ்ந்தவர்களிடமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை மட்டுமே கண்டவர்
85. க்ருமிகண்ட ந்ருபத் வம்ஸீ - க்ருமிகண்ட சோழனை அழித்தவர்
86. ஸர்வமந்த்ர மஹாததி: - இரத்தினங்களின் இருப்பிடமாகக் கடல் உள்ளது போன்று, மந்திரங்களுக்கு இருப்பிடமானவர்
87. அங்கீக்ருதாந்த்ரபூர்ணார்ய: - ஆந்த்ரபூர்ணர் என்னும் வடுகநம்பியை ஆட்கொண்டவர்
88. ஸாலக்ராம ப்ரதிஷ்டித: - மிதிலாபுரீ என்ற அழைக்கப்பட்ட ஸாளக்ராமம் என்ற ஊரை நிலை நாட்டியவர்
89. ஸ்ரீபக்த க்ராம பூர்ணேச: - தொண்டனூர் நம்பிக்கு ஸ்வாமியாக இருந்தவர்
90. விஷ்ணுவர்தந ரக்ஷக: - பௌத்தனாக இருந்த விட்டலதேவனை வைஷ்ணவனாக்கி, விஷ்ணுவர்த்தன் என்ற திருநாமம் சூட்டிக் காத்தவர்
91. பௌத்தத்வாந்த ஸஹஸ்ராம்சு: - பௌத்தர்கள் என்ற இருளை நீக்கும் சூரியன் போன்றவர்

92. சேஷ ரூப ப்ரதர்சக: - மற்ற சமயங்களை வெல்ல ஆதிசேஷனின் உருவத்தை எடுத்து வாதாடியவர்
93. நகரீக்ருத வேதாத்ரீ: - காடாக இருந்த வேதாத்ரியை திருநாராயணபுரம் என்ற நகரம் ஆகியவர்
94. தில்லீச்வர ஸமர்ச்சித: - டில்லி அரசனால் வணங்கப்பட்டவர்
95. நாராயண ப்ரதிஷ்டாதா: - திருநாராயணபுரத்தில் திருநாராயணனை எழுந்தருளச் செய்தவர்
96. ஸம்பத் புத்ர விமோசக: - செல்லப்பிள்ளையை (திருநாராயணபுரத்தின் உற்சவர்) டில்லி அரசனிடம் இருந்து விடுவித்தவர்
97. ஸம்பத் குமார ஜநக: - செல்லப்பிள்ளைக்குத் தந்தையாக உள்ளவர்
98. சாதுலோக சிகாமணி: - நல்லவர்களால் தலை மீது வைத்துக் கொண்டாடப்படுபவர்
99. ஸுப்ரதிஷ்டித கோவிந்தராஜ: - கீழ்த்திருப்பதியில் கோவிந்தராஜனைப் ப்ரதிஷ்டை செய்தவர்
100. பூர்ண மநோரத: - கூரத்தாழ்வானின் கண்பார்வை திரும்பப் பெற்றதன் மூலம் தனது எண்ணம் நிறைவேற்றப்பட்டவர்
101. கோதாக்ரஜ: - ஆண்டாளின் அண்ணன் என்று போற்றப் பெற்றவர்
102. திக்விஜேதா -அனைத்து திசைகளிலும் உள்ள வாதிகளை வென்றவர்
103. கோதாபீஷ்ட ப்ரபூரக: - ஆண்டாள் தனது பாசுரத்தில் நூறு கிண்ணத்தில் வெண்ணெயும், நூறு கிண்ணத்தில் அக்காரவடிசலும் கள்ளழகருக்குச் சமர்ப்பிப்பதாகக் கூறினாள்; இதனை நிறைவேற்றியவர்
104. ஸர்வ ஸம்சய விச்சேத்தா - சீடர்களின் அனைத்து ஐயங்களையும் நீக்கியவர்
105. விஷ்ணுலோக ப்ரதாயக: - பலருக்கும் விஷ்ணுவின் லோகமான மோசுஷம் அளித்தவர்
106. அவ்யாஹத மஹத் வர்த்மா - பரமபதத்தை அடைவதற்குத் தடையில்லாத வழியாக உள்ளவர்
107. யதிராஜ: - ஸந்யாஸிகளின் அரசராக உள்ளவர்
108. ஜகத்குரு: - அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஆசார்யனாய் இருக்கத்தகுந்த பெருமை உடையவர் இவர் ஒருவரே.

**ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
உபதேசரத்தினமாலையில் எம்பெருமானார்
விஷயமாக உள்ள பாசுரங்கள்**

1. இன்று உலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்த திருவாதிரை நாள்
என்றையினும் இன்று இதனுக்கு ஏற்றம் என்தான் – என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன் கேண்மின் எதிராசர் தம்பிறப்பால்
நால்திசையும் கொண்டாடு நாள். (பாசுரம் – 27)

பொருள் – எம்பெருமானார் கருணையால் இன்று உலகில் வாழ்பவர்களே! இன்று சித்திரை மாதத்தில் பொருந்திய திருவாதிரை நஷ்டிரமாகும். மற்ற நாட்களைக் காட்டிலும் இந்த நாளுக்கு உள்ள ஏற்றம் என்ன என்று கேட்பவர்களுக்கு விடை தருகிறேன். கேளுங்கள். இந்த நாளானது, எம்பெருமானின் திருஅவதாரத்தை அனைத்து திசைகளிலும் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் கொண்டாடும் நாளாகும்.

2. ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாட்களிலும்
வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர் – ஏழ்பாரும்
உய்ய எதிராசர் உதித்தருளும் சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை. (பாசுரம் – 28)

பொருள் – இந்த உலகில் ஆழ்வார்கள் அவதரித்த நாட்களைக் காட்டிலும் நமக்கு மிகவும் உயர்ந்த நாள் ஒன்று உண்டு. இந்த நாளே நமக்கு மேன்மையான வாழ்வை அளிக்கவல்ல நாளாகும். அது எது? ஏழு உலகத்தில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் கரையேறும்படியாக எம்பெருமானார் இந்த உலகில் அவதரித்த சித்திரை மாதத்திற்கே பெருமை சேர்க்கின்ற திருவாதிரை நஷ்டிர நாளாகும்.

3. எந்தை எதிராசர் இவ்வுலகில் எம்தமக்கா

வந்து உதித்த நாள் என்னும் வாசியினால் – இந்தத்
திருவாதிரை தன்னின் சீர்மை தன்னை நெஞ்சே
ஒருவாமல் எப்பொழுதும் ஓர்.

(பாசுரம் – 29)

பொருள் – என்னுடைய தந்தையான எம்பெருமானார், இந்த உலகில் எங்களுக்குக்காக பரமபதத்தில் இருந்து இறங்கி வந்து அவதரித்த நாள் என்னும் மேன்மை கொண்டது திருவாதிரை நாளாகும். இப்படிப்பட்ட நாளின் பெருமையை எப்போதும், என்றும் மறவாதபடி கூறியவாறு, எனது நெஞ்சமே! நீ இருப்பாயாக.

4. ஓராண் வழியாய் உபதேசித்தார் முன்னோர்

ஏரார் எதிராசர் இன்னருளால் – பார் உலகில்
ஆசை உடையோர்க்கு எல்லாம் ஆரியர்கள் கூறும் என்று
பேசி வரம்பு அறுத்தார் பின்.

(பாசுரம் – 37)

பொருள் – பூர்வாசார்யர்கள், ஒருவர் பின் ஒருவராக, பல ரஹஸ்ய அர்த்தங்களை உபதேசித்து வந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னால், அழகான எம்பெருமானார் இந்த உலகில் அவதரித்தார். இந்த உலகின் நிலை கண்டு அவரது கருணை பெருக, தனது சிஷ்யர்களிடம், “ஆசார்யர்களே! (தன்னுடைய சிஷ்யர்களைக் கூறுகிறார்) நீங்கள் சென்று அனைத்தையும், இந்த உலகில் இவற்றைக் கேட்கும் விருப்பம் உள்ள அனைவருக்கும் உபதேசம் செய்யுங்க”, என்றார். இதன் மூலமாக, ஓராண் வழியாக வந்த வரம்பை அறுத்து எறிந்தார்.

5. எம்பெருமானார் தரிசனம் என்றே இதுக்கு

நம்பெருமாள் பேர் இட்டு நாட்டி வைத்தார் – அம்புவியோர்
இந்தத் தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த
அந்தச் செயல் அறிகைக்கா.

(பாசுரம் – 38)

பொருள் – ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை எம்பெருமானார் இந்தப் பூமியில் மேன்மேலும் வளர்த்து நின்றார். இந்தச் செயலை, உலகில் உள்ள அனைவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று ஸ்ரீரங்கநாதன் எண்ணினான். இதனால் இதற்கு, “எம்பெருமானார் தரிசனம்” என்றே பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான்.

6. இந்த உபதேசரத்தினமாலை தன்னை

சிந்தை தன்னில் நாளும் சிந்திப்பார் – எந்தை
எதிராசர் இன்னருளுக்கு என்றும் இலக்காகி
சதிராக வாழ்ந்திடுவர்.

(பாசரம் – 72)

பொருள் – இந்த உபதேசரத்தினமாலை என்னும் நூலை எப்போதும் தங்களது மனதை விட்டு அகலாமல் யார் வைத்துள்ளார்களோ, அவர்கள் எனது தந்தையான எம்பெருமானாரின் கருணைக்குப் பாத்திரர்கள் ஆவார்கள். அதனால், இந்த உலகில் மிகவும் சிறப்புடன் வாழ்வார்கள்.

ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த

எம்பெருமானார் திருமேனி அழகு

க்ருமிகண்ட சோழனால் தனது கண்களை இழந்த கூரத்தாழ்வானைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் திருநாராயணபுர வாசம் முடிந்து, திருவரங்கம் திரும்பிய எம்பெருமானார் பார்த்து மனம் துடித்தார். ஆனால் ஆழ்வானோ தனக்குப் புறக்கண்கள் தேவை இல்லை என்றும், தனது மனதில் எம்பெருமானாரின் திருவடிவம் ஆழமாகப் படிந்துள்ளது என்று கூறி, அதனை இந்தச் ச்லோகம் மூலம் வர்ணிக்கிறார்.

காஷாய சோபி கமநீய சிகா நிவேசம்

தண்ட்த்ரய உஜ்ஜ்வல கரம் விமல உபவீதம்

உத்யத் திநேச நிபம் உல்லஸத் ஊர்த்வ புண்டரம்

ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருசோர் மமாக்ரே.

பொருள் – நன்றாக கட்டப்பட்ட காவி ஆடை என்ன, அழகான சிகை என்ன, த்ரிதண்டம் கொண்டு ப்ரகாசமாக உள்ள திருக்கரம் என்ன, அழகான யஜ்ஞோபவீதம் என்ன, உதிக்கும் சூரியன் போன்ற தேஜஸ் என்ன, எழிலான பன்னிரண்டு திருநாமங்கள் என்ன – இப்படியாக அல்லவோ எனது எம்பெருமானாரின் அழகிய திருமேனி எனது மனதில் பதிந்துள்ளது.

**ஸ்வாமி எம்பார் அருளிச்செய்த
எம்பெருமானார் திருமேனி அழகு**

பற்பமெனத் திகழ் பைங்கழலும் தன் பல்லவமே விரலும்
பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த மருங்கழகும்
முப்புரி நூலொடு முன் கையில் ஏந்திய முக்கோல் தன்னழகும்
முன்னவர் தந்திடு மொழிகள் நிறைந்திடு முறுவல் நிலா அழகும்
கற்பகமே விழி கருணை பொழிந்திடு கமலக் கண்ணழகும்
காரிசுதன் கழல் சூடிய முடியும் கனநற்சிகை முடியும்
எப்பொழுதும் எதிராசன் வடிவழகு என் இதயத்துளதால்
இல்லை எனக்கு எதிர் இல்லை எனக்கு எதிர் இல்லை எனக்கு எதிரே.

**ஸ்ரீகடிகாசதகம் அம்மாள் அருளிச்செய்த
யதிராஜ விஜய ச்லோகம்**

1. மாயாவி மோஹித ஸுராநஸுராநலாவீத்
யேநாச்சயதஸ்ஸ குஹநாஸமயைர் மநுஷ்யாந்
ஸம்மோஹயத்ஸு புநரேஷு ஸுதர்சந: அபி
தானேவ ஜேதுமதுநா யதி சேகர: அபூத்.

பொருள் - தேவர்களைத் தங்கள் மாய வித்தைகள் மூலம் குழப்பிய அசுரர்களை, அச்சுதன் தனது ஸுதர்சன சக்கரம் கொண்டு வீழ்த்துகிறான். இது போன்று இந்த உலகத்தைத் தங்கள் மாயாவாதங்கள் கொண்டு பல மதங்கள் குழப்பியபோது, அந்த ஸுதர்சன சக்கரமே யதிராஜரின் வடிவில் வந்தது.

2. த்ரிதண்ட காஷாயா சிக உபவீதை:
ப்ரஸாதயன் பாரமஹம்ஸ்ய லக்ஷ்மீம்
வைகுண்டம் ஆரோபயிதும் முமுக்ஷுந்
ஸோபாநகாரீ யதிராஜ ஏஷ:

பொருள் - ஸந்யாஸ ஆச்ரமத்தில் உள்ள யதிராஜர் - த்ரிதண்டம், காவி உடை, யஜ்ஞோபவீதம் மற்றும் சிகை ஆகியவையுடன் மிகவும் அழகாக உள்ளார். அவர், மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ளவர்கள் வைகுண்டம் செல்வதற்காக, ஒரு படிக்கட்டை அமைத்தார்.

3. ஸ ஏஷ ஸாக்ஷாத் க்ருத க்ருஷ்ணதத்தாம்
நிசேஷபவித்யாம் நிரவத்யபூமா
கத்யாத்மனா க்ருஷ்ணஜநோப போக்யம்
ஸம்வாத்ரூபாம் விததே தயாளு:

பொருள் - எம்பெருமானார் கண்ணனை நேரடியாகவே கண்டார். அவனிடம் இருந்து அவனது திருவடிகளில் சரணாகதி அடையும் நெறியைக் அறிந்து கொண்டார். க்ருஷ்ணனின் பக்தர்களுக்காக, தனது கருணை காரணமாக, தான் க்ருஷ்ணனுடன் செய்த உரையாடலை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார் (இங்கு கண்ணன் என்பது ஸ்ரீரங்கநாதனைக் குறிக்கும். எம்பெருமானார் சரணாகதி கத்யத்தை ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் விண்ணப்பம் செய்ய, அவனும் அதில் உள்ள 17-ஆவது ச்ஞூர்ணை முதல் பதில் அளித்தான். இதுவே இங்கு உரையாடல் எனப்பட்டது எனலாம்).

4. ப்ரமாணேஷ்வேஷ வேதாந்த: ப்ரமேயேஷு பர: புமாந்
ப்ரமாத்ரூஷு யதீந்த்ர: அயம் ந த்வதீயம் அபேக்ஷதே

பொருள் - ப்ரமாணங்களில் (சான்றுகள்) உபநிஷத்துக்களுக்கு நிகரானவை இல்லை. அந்த ப்ரமாணங்கள் மூலம் கூறப்படும் பொருள்களில், பரம்பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு நிகரானவர்கள் யாரும் இல்லை. இது போன்று யதிகளில் எம்பெருமானாருக்கு நிகரானவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை.

5. கர்ம வ்யாஜ க்ருத அகிலாத்ம நிவஹ க்லேச அவபோதஸ்புரத்
பச்சாத்தாப க்ருபா விமோசித ஜகத் ஜன்மாதிரி லீலாதரம்
போகைக ப்ரவணம் விதாஸ்யதி பரம் ப்ரஹ்மாபி தத்தாபய:
பூதேப்யோ யதிராஜ ஏஷ இதி மே சேதஸ்யபூந்நிச்சய:

பொருள் - அவரவர்களுடைய கர்மங்களுக்கு ஏற்ப ஜீவன்களைப் படைத்த ஸ்ரீமந்நாராயணன், அவர்களின் துயரமான நிலையைக் கண்டான். அவர்களது துயரத்தைச் சகிக்க இயலாமலும், அவர்களின் கர்ம பலன்களுக்கு ஏற்ற ப்ராயச்சித்தம் காண இயலாமலும் தவித்த அவன், இந்த உலகைப் படைக்கும் விளையாட்டையே நிறுத்துவது என்று முடிவு செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால், எம்பெருமானாரின் அவதாரம்

ஏற்பட்டபின் அவன், தானும் பிழைத்தோம் தனது நிலையும் பிழைத்தது என்று மகிழ்க்கூடும்.

6. தேஹாஷாதி விலக்ஷண: அணுரஜதோ நித்ய: அஹமர்த்த: அமல
ஜ்ஞாந ஆனந்தமய: அப்யதந்மய இவ ப்ராப்யத்ய வித்யாவ்ருத:
பஞ்ச க்லேச விபாக பாவக சிகாலீடஸ்ய தஸ்யாத்மந:
நிர்வாணாய நிஸர்க ஸௌஹ்ருதநிதே நாந்யா கதி: த்வாம் விநா

பொருள் - நான் இந்த உடல் அல்லன்; நான் எனது புலன்களை விட வேறுபட்டவன்; நான் அணு போன்று சிறியவன்; “எனது” என்று எண்ணத்தின் அடிப்படையாக நான் உள்ளேன்; ஞானமும் ஆனந்தமும் மட்டுமே நிரம்பியவனாகிய நான் எனது அறியாமை காரணமாக மூடன் என்றும், துயரத்தில் உள்ளவன் என்றும் நினைத்துக் கொள்கிறேன். எனது ஐந்து புலன்களை நம்பி உள்ள நான், பல வேதனைகளால் துன்பப்படுகிறேன். கருணையே வடிவமான எதிராஜரே! வேறு கதியில்லாத என்னை, இந்தத் துயரத்தில் இருந்து நீரே காப்பாற்றவேண்டும்.

7. ஸர்வஞ்ஞோ ந ந வேத தஸ்ய கருணராசேருபேக்ஷா குத:
ஸர்வேச: கிம் அஸௌ ந சக்ஷயதி பரித்ராதும் ததாபி ப்ரபு:
ஸர்வாந் ரக்ஷதி யத் கடாக்ஷகணிகாபேக்ஷீ நராநுத்தரந்
ஸம்ஸார அம்புநிதே: ஸ ஏவ ஹி குரு: ஸர்வோத்தரம் தைவதம்

பொருள் - அனைத்தும் அறிந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு நாம் துயரப்படுவது தெரியாமல் இல்லை. கருணைக் கடலாகிய அவன் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை. அனைத்து வல்லமையும் கொண்ட அவன், நம்மைக் காக்கத் திறன் இல்லாதவன் அல்லன். ஆனால் அவன் யதிராஜரின் கருணை நிறைந்த பார்வை, ஸம்ஸாரத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் நம் மீது விழவேண்டும் என்று காத்திருக்கிறான். இதன் மூலம், தன்னை விட உயர்ந்தவர் யதிராஜர் என்று நிரூபிக்க விரும்புகிறான்.

8. த்ரிவர்க்கம் அவதீரயந் த்ரிவித சேதந அசேதந
ப்ரபஞ்சமய கஞ்சகே பகவதி ஸ்வயம் ஜ்யோதிஷி
நிவோசித தியாம் ஸதாம் நிகில மங்கலைகாஸ்பதம்
தமேவ கதயந் கதிம் யதிபிரீடித: க்ரீடதி

பொருள் - இந்த உலகில் உள்ள உலகில் விஷயங்களை ஒருவர் துறந்து, சித்-அசித் போன்ற வடிவங்களில் மறைந்து நிற்கும் ஜ்யோதி ரூபத்தில் ஈடுபடக்கூடும். யதிராஜர்

அந்த ஜ்யோதியையே மிக உயர்ந்த கதி என்று கூறி அனைத்து ஸாதுக்களாலும் வணங்கப்பட்டு, மிகவும் ஆனந்தத்துடன் உள்ளார்.

9. குதர்சனாநீதர தர்சநாநி யதீந்தர்: குர்வாந் நிஜ தர்சநேந
ஸம்யக் ச்ருதிந்யாயகலாபதர்சீ ஸுதர்சந: அஸி ப்ரியதர்சன: த்வம்

பொருள் – யதிராஜரே! உமது வாதத்தால் மற்ற மதங்கள் பலனற்றவை என்று நிரூபித்து விட்டீர். வேதங்களில் கூறியவற்றை வெளிப்படுத்தி, அவற்றின் இன்பத்தை எங்களுக்குக் காண்பித்தீர். இதனால் எங்களுக்கு மிகவும் இனிமையானவராகக் காட்சி அளிக்கிறீர்.

10. காலே வர்ஷது வாஸவ: கூஷித்பூஜோ ரக்ஷந்து ஸம்யக் மஹீம்
ஸர்வே ஸந்து நிராமயாச்ச க்ருதிந: ஸத்வோத்தரா: ப்ராணிந:
புண்யா லோகம் இதம் புநாது பகவத் பக்தி: சிரஸ்தயிநீ
மாலாவத் யதிசேகரஸ்ய விஹரத்வாஜ்ஞா ந்ருணம் மூர்த்தஸு

பொருள் - நாட்டில் நல்ல மழை பெய்ய வேண்டும். நாட்டைச் சிறந்த அரசாங்கம் காப்பாற்ற வேண்டும். அனைத்து உயிர்களும் நோய் இன்றி வாழ வேண்டும். ஞானம் செழிக்க வேண்டும். பகவானின் திருவடி மீது அனைவரும் கொண்டுள்ள தூய்மையான பக்தி என்பது இந்த உலகைத் தூய்மைப்படுத்தவேண்டும். யதிராஜரின் உபதேசங்கள் மாலை போன்று அனைவராலும் ஏற்கப்படவேண்டும்.

ஸ்வாமி ஸுதர்சனஸூரி அருளிச்செய்த

ஸ்ரீபாஷ்யக்கார ஸ்துதி ச்லோகம்

1. தஸ்மை ராமாநுஜார்யாய நம: பரமயோகினே
ய: ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸுத்ராணாம் அந்தர்ஜூரம் அசீசமத்

பொருள் - வேதவ்யாசர் இயற்றிய ப்ரஹ்மஸூத்திரத்துக்குச் சரியான உரை (ஸ்ரீபாஷ்யம்) அருளிச்செய்தவர் எம்பெருமானார் ஆவார். இதன் மூலம் அவர், ச்ருதி மற்றும் ஸ்ம்ருதிகளுக்கு உண்டான ஜ்வரத்தை நீக்கினார். அத்தகைய ஆசார்யர்க்கு எனது நமஸ்காரங்கள்.

2. ப்ரபத்யே ப்ரணவாகாரம் பாஷ்யம் ரங்கம் இவ அபரம்
பரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ யத்ர சேஷித்வம் ஸ்புடம் இக்ஷயதே

பொருள் - எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீபாஷ்யம் என்பதே திருவரங்கனின் ப்ரணவாகார விமானமாக உள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதன் எவ்விதம் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்தபடி அங்கு உள்ளானோ, அதே போன்று தனக்கு உட்பட்ட ஜீவன்களுடன் அவன் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் காணப்படுகிறான்.

3. அவிஸ்த்ருதாஸ்ஸு கம்பீரா: ராமானுஜ முநேர் கிர:
தர்சயந்து ப்ரஸாதேந ஸ்வம் பாவமகிலம் த்ருடம்

பொருள் - அந்த ஸ்ரீபாஷ்யம் எம்பெருமானாரின் சொற்களால் அமைக்கப் பெற்றது. அவை தெளிந்த பொருளும், ஆழமான கருத்துக்களும் கொண்டவையாகும். அவை தாங்களாகவே கருணை கொண்டு, நமக்குப் புரியும்படி அமைத்துக் கொண்டன.

4. பாஷ்யம் சேத் வ்யவ்ருணோத் ஸ்வயம் யதிபதி: வ்யாக்யாந வாசாம் ததா
காம்பீர்யாதநவஸ்திதி: மிதமதிர்துரே ஜநஸ்த திராம்
ப்ரஷ்டவ்ய: கதமீச்வர: ஸ ஹி ந ந: ப்ரத்யக்ஷ்ருபோ த்ருசாம்
தத் பாஷ்யம் ஸ ச பாஷ்யக்ருத் ஸ ச ஹரி: ஸம்யக் ப்ரஸீதந்து ந:

பொருள் - எம்பெருமானாரே தனது ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு மேலும் விளக்கம் எழுதி இருந்தாலும், அந்த விளக்கமானது ஸ்ரீபாஷ்யத்தை போன்று அழகாக இருந்திருக்காது. இப்படி உள்ளபோது அந்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளவோ, நம் கண்களால் காண இயலாத பகவானைப் பார்ப்பதோ எவ்வாறு இயலும்? ஆகவே நாம் எம்பெருமானாரையும், அவரது க்ரந்தங்களையும் தங்களது கருணையை நம் மீது பொழிய வேண்டும் என்று வேண்டுவோமாக.

ஸ்ரீவாதிபீகரகுரு அருளிச்செய்த

ஸ்ரீபாஷ்யக்கார மங்களம்

1. ஸ்ரீபராங்குச பாதாப்ஜ ஸுரபீக்ருதமௌஸயே
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நநாதாய யதிராஜாய மங்களம்

பொருள் – நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளையே பற்றி நின்றவரே! கூரத்தாழ்வானின் நாதனாகியவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

2. நாத பத்மாஷு ராமார்ய பாதபங்கஜ ஸேவிநே
ஸேவ்யாய ஸர்வயமிநாம் யதிராஜாய மங்களம்

பொருள் – நாதமுனிகள் தொடக்கமாக உள்ள பூர்வாச்சார்யர்களின் திருவடிகளை வணங்கியபடி உள்ளவரே! அனைத்து யதிகளாலும் போற்றப்படுபவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

3. பூர்ணாய பூர்ண கருணாபாத்ராயாம் இததேஜஸே
மாலாதர ப்ரியாயாஸ்து யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – பரிபூர்ணமாக உள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனின் கருணையை முழுவதுமாகப் பெற்றவரே! மாலாதரர் என்று போற்றப்படும் திருமாலைஆண்டானால் பெரிதும் நேசிக்கப்பட்டவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

4. ஸம்ஸேவ்ய யாமுநாசார்ய ஏகலவ்யோஸ்மயஹம் குரோ:
இதி ஏவம் வததே நித்யம் யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – அனைவராலும் போற்றப்படும் யாமுநாச்சார்யர் என்னும் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலைவன் போன்ற சீடராக விளங்கியவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

5. ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ணமிச்ரோக்த ரஹஸ்யார்த்தவிதே ஸதா
தேவராஜ ப்ரியாயாஸ்து யதிராஜாய மங்களம்

பொருள் - காஞ்சீபூர்ணர் என்று போற்றப்படும் திருக்கச்சிநம்பிகள் மூலமாக பேரருளாளனின் கட்டளைகளை அறிந்து கொண்டவரே! தேவப்பெருமாளால் பெரிதும் நேசிக்கப்பட்டவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

6. ஸ்ரீமத் கோஷ்டியூர்ண திவ்யாஜ்ஞாம் குர்வதே முதா
ச்லோகார்த்தம் க்ருஹ்ணதே தஸ்மாத் யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் - கோஷ்டியூர்ணர் எனப்படும் திருக்கோட்டியூர்நம்பிகள் மூலமாக திவ்யமான ஞானம் பெற்று, அவரிடம் சரமச்லோகத்திற்கான பொருளை முழுவதுமாக அறிந்து கொண்டவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

7. கூரேச குருகாநாத தாசரத்யாதி தேசிகா:
யச்சிஷ்யாயா பவந்தி தே தஸ்மை யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் - கூரத்தாழ்வான், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், முதலியாண்டான் முதலான உயர்ந்த ஞானம் கொண்டவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொண்டவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

8. சரமச்லோக தத்வார்த்தம் ஜ்ஞாத்வார்ய ஆஜ்ஞாம் விலங்க்ய ச
திசதே தம் ஸ்வகீயேப்ய: யதிராஜாய மங்களம்

பொருள் - உமது ஆசார்யனின் கட்டளையை மீறி, பலரும் கரையேறும் பொருட்டு, ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் சரமச்லோகத்திற்கான உண்மையான பொருளை, உள்ளது உள்ளபடி பலருக்கும் உபதேசம் செய்து, ஞானத்தை அளித்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

9. ஸ்ரீசைலபூர்ணக்ருபாய ஸ்ரீராமாயணமர்த்தத:
பக்த்யா யேந ச்ருதம் தஸ்மை யதிராஜாய மங்களம்

பொருள் - ஸ்ரீசைலபூர்ணர் என்று போற்றப்படும் திருமலைநம்பிகளிடம் இராமாயணத்தின் மறைபொருள்களை நன்கு கற்றவரே! அவரிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

10. சங்கராதி குத்ருஷ்டிநாம் பாஹ்யாநாம் நிதநாய ச
ஸ்ரீபாஷ்யம் குர்வதே தஸ்மை யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – சங்கரர் முதலான அத்வைதிகளின் கருத்துக்களை ஸ்ரீபாஷ்யம் மூலமாக அழித்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

11. குர்வந் உபநிஷத் பாஷ்யம் ஜகத்ரக்ஷாம் கரோதி ய:
தயாயா: பரதந்தர்யா பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – இந்த உலகின் நன்மைக்காக உபநிஷத்துக்களின் ஸாரமான ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கான பாஷ்யத்தை அருளிச் செய்தவரே! எம்பெருமானின் கருணைக்கு எப்போதும் இலக்கானவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

12. த்ரமிட உபநிஷத் வ்யாக்யாம் காலயேதி க்ருபா பலாத்
சாஸதே குருகேசம் தம் பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – த்ராவிட உபநிஷத் என்று போற்றப்படும் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானம் செய்யும்படி திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானைப் பணித்து, அவருக்கு கருணை அளித்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

13. கத்வா து சாரதாபீடம் வருத்திம் போதாயநஸ்ய ச
அவலோக்யாகதாயாஸ்து பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – காஷ்மீரத்தில் உள்ள சாரதாபீடம் சென்று, அங்குள்ள போதாயனரின் வருத்தி உரையைக் கற்றுத் திரும்பியவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

14. பரமாணு ம்ருஷாவாதி வாத ஸம்ஹார காரிணே
தஸ்மை பகவதே ஸ்ரீமத் பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – சிறிய அணுவே அனைத்திற்கும் காரணமாக உள்ளது என்று வாதம் செய்த மதங்களின் தவறான வாதங்களை அழித்தவரே! பகவானே! இரண்டு விபூதிகளையும் உடையவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

15. ஸ்ரீமத்குரங்கபூர்ணாய ஸ்ரீபாஷ்யம் வததே ஸ்வயம்
புத்ரே ஸம்பத் ஸுதஸ்யாபி பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் உபதேசம் செய்தவரே! திருநாராயணபுரத்தில் உள்ள ஸம்பத்குமாரன் எனப்படும் செல்லப்பிள்ளையின் தந்தையே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

16. தத்வா வ்ருஷகிரீசஸ்ய சங்க சக்ரே ரமாபதே:
பரம ப்ரீதியுக்தாய பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – திருவேங்கடமுடையானின் திருக்கரங்களில் சங்கு-சக்கரங்களும், அவனது திருமார்பில் பெரியபிராட்டியையும் வைத்து, அவனுக்கு மகிழ்வை உண்டாக்கியவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

17. ஸந்ந்யாஸம் குர்வதே காஞ்ச்யாம் அநந்த ஸரஸீதடே
வரதே ந்யஸ்தபாராய பாஷ்யகாராய மங்களம்.

பொருள் – காஞ்சி வரதனின் கோயில் குளமான அநந்தஸரஸ் என்பதன் கரையில் ஸந்ந்யாஸ ஆச்ரமம் ஏற்றவரே! அந்தப் பேரருளாளனின் திருவடிகளில் பணிந்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

18. ஸ்ரீமந் மஹாபூதபுரே ஸ்ரீமத் கேசவ யஜ்வந:
காந்திமத்யாம் ப்ரஸூதாய யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – ஸ்ரீபெரும்பூதூரில், கேசவஸூரிக்கும் காந்திமதிக்கும் புத்திரராக அவதரித்தவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

19. சேஷா வா ஸைந்யநாதோ வா ஸ்ரீபதிர்வோதி ஸாத்விகை:
விதர்க்யா மஹாப்ராஜ்ஞை: யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – உயர்ந்தவர்களால் ஆதிசேஷனின் அவதாரம் என்றும், விஷ்வக்ஸேநரின் அவதாரம் என்றும், எம்பெருமானின் அவதாரம் என்றும் கொண்டாடப்படுபவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

20. ப்ரக்ருஷ்ட குணபூர்ணாய ப்ராப்யாய ஸ்வாங்க்ரி ஸேவிநாம்
ப்ரபந்ந ஸார்த்தவாஹாய யதிராஜாய மங்களம்.

பொருள் – அனைத்து உயர்ந்த குணங்களும் புகழ் இடமாக உள்ளவரே! உன்னை வணங்கியபடி நிற்கும் அடியார்களுக்கு ஏற்ற இலக்காக உள்ளவரே! ப்ரபந்நர்களின் தலைவரே! யதிகளின் தலைவரே! உமக்கு மங்களம்.

21. வேதாத்மக ப்ரமானேந ஸாத்விதைச்ச ப்ரமாத்ருபி:
ப்ரமேயேண ஸஹ ஸ்ரீமாந் வர்த்ததாம் யதிசேகர:

பொருள் – உயர்ந்த வேதங்கள், வேதங்களைக் கொண்டாடியபடி உள்ள அறிஞர்கள், வேதங்களால் அறியப்படும் பொருளாக உள்ள எம்பெருமான் ஆகியவர்களுடன் எம்பெருமானார் எப்போதும் புகழுடன் இருப்பாராக!

அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்த எம்பெருமானார் விஷயமாக
பல பூர்வர்கள் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரங்கள் – பகுதி – 1
ஸம்பூர்ணம்

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகள் திருவடிகளே சரணம்

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகளைத் தஞ்சம் அடைந்த
நம் இராமாநுசன் திருவடிகளே சரணம்